

BUTLLETÍ INFORMATIU D'AGRAMUNT I DE LA RIBERA DEL SIÓ

Núm. 231 - Any XX

MAIG de 1983

 <p>ALCALDE Josep Huguet i Herbera</p>	 <p>Amadeu Padullés i Serra</p>	 <p>Pasqual Castellà i Vila</p>	 <p>Josep M.ª Lluch i Baró</p>	 <p>Josep M.ª Torres i Sabé</p>
 <p>Miquel París i Omedes</p>	 <p>Antoni Penella i Farran</p>	 <p>Baptista Balagueró i Antonijuan</p>	<p>INDEPENDENTS PER UN POBLE NOU</p>	
 <p>Josep M.ª Inglés i Mortés</p>	 <p>Jordi Bertran i París</p>	<p>ap PDP - UL</p>		 <p>Jaume Ramon i Caballol</p>

El vot popular ha estat clar al designar als estadants de Ca la Vila pels propers quatre anys.

Redactor en Cap: Jaume Cots i Solé

Redactors: Josep Bertran, Pasqual Castellà, Ricard Creus, Josep M.ª Lluch, Pere Mora, Jordi Padullés, Teresa Prados, Joan Puig, Rosa-Mari Sera i Antoni Ponsa.

Col·laboradors: Jaume Brils, Ramon Creus, Francesc Domingo, Josep Farreny, Jaume Figuera, Joan Novell, Agnès Pedrós, Lluís Pons, Deudat Pont Paulí Ribera, Magda Trepal, Guillem Viladot i Josep M.ª Pijuan

Edita: Ajuntament d'Agramunt (Lleida)

Amb la col·laboració del departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Impremta G. Vicens - Guimerà, 15
Agramunt

Redacció i Administració

Plaça Església, 1 Apartat Correus 10
Agramunt (Lleida)

Subscripció anual: Espanya 700 ptes.

Estranger 850 ptes.

Número solt 60 ptes.

Dipòsit Legal: L. 138-1964

Per a subscripcions i anuncis poden dirigir-se a la Llibreria

Gaspar Vicens - Tel. 39 09 79

o bé a Pere Mora - Tel. 39 03 81

Jaume Cots - Tel. 39 01 32

La Redacció, manifesta la no obligatorietat d'acceptar totes i cada una de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els col·laboradors a SIO, han d'anar escrits en paper blanc, en una sola cara del full i a màquina a doble espai, signats i amb l'adreça; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig

Els escrits que arribin a SIO, perquè puguin sortir publicats en el mes de data de la revista, han d'ésser presents a la redacció (Apartat, 10) abans del dia 25 del mes anterior.

per Josep Bertran i Puigpinós

A primers dels anys cinquanta, la desapareguda «Cooperativa Agrícola de Agramunt y su Comarca» el popular «Sindicat» celebrava unes multitudinàries Assemblees Generals seguides d'un dinar on eren convidats tots els socis de l'entitat de la vila i comarca. L'any 1953 per encabir tothom es muntà un envelat al pati del Sindicat. La imatge ens mostra l'interior quan els comensals d'aquest multitudinari convit estaven tots entaulats.

'Sió' recomana

UN LLIBRE: «Barça, Cara i Creu», de Jaume S. Sabartés
Ed. Laia.

UNA REVISTA: «Crònica», mensual.

UN DISC: «La Locomotora Negra n.º 1».

ALS DIARIS: «Notes d'Urbanitat», a L'AVUI.

RADIO: «Clásicos Populares», R. N. E. a les 9 del vespre.

INFORMACIO AGRAMUNTINA A LA RADIO:

Ràdio Tàrrrega: Informació esportiva els dilluns, a les 3 de la tarda.

Ràdio Popular de Lleida: Informació General, els dimecres a 3/4 de set de la tarda.

Ràdio Ponent (F.M. 92 Mhz): Informació General, els dijous a 3/4 de 12 del migdia.

AGENDA

ABRIL

dimecres, 13 — CONFERENCIA SOBRE EL TABAQUISME

Segurament degut a l'hora que estava anunciada —les 7 de la tarda d'un dia feiner— molt poca gent ha acudit al Foment Parroquial, per escoltar el Dr. Joan Torres, metge del servei de Sanitat de la Generalitat, que ha parlat sobre el tabaquisme.

diumenge, 17 — VISITA CULTURAL

Uns trenta membres de la Reial Societat Arqueològica de Tarragona i de l'Institut d'Estudis Vallencs de Valls, d'excursió cultural per les nostres contrades, han estat unes hores a la Vila per visitar els diferents indrets del nostre patrimoni arquitectònic (església, carrers amb porxos, Museu, etc.); en aquesta vi-

sita els han acompanyat membres del Consell Municipal del Patrimoni Cultural.

DISTINCIO

Dins els actes organitzats per la Creu Roja a Balaguer —amb assistència d'autoritats nacionals i provincials—, amb motiu de la inauguració de quatre nous llocs de socorrisme, s'ha procedit a l'entrega de diferents medalles, d'elles, una de plata ha estat concedida al President de la Creu Roja local, senyor Ramon Roca Sala, per mèrits adquirits al servei d'aquesta benemèrita institució.

dimecres, 20 — L'AJUNTAMENT INFORMA

L'actual Consistori, al llarg d'aquests últims anys, ha mantingut una secció a SIO: «L'Ajuntament Informa» que ha anat assabentant puntualment dels esdeveniments de Ca la Vila. Ara, en finalitzar el seu mandat, ha volgut recopilar les seves realitzacions editant —amb el títol genèric de la revista— un «Número extraordinari: 1979-1983, quatre anys de gestió municipal», amb una tirada de 1.750 exemplars, que ha repartit gratuïtament per totes les cases de la Vila i dels pobles agregats.

dissabte, 23 — SANT JORDI

En la diada del patró de Catalunya, del «llibre i la rosa», hem vist la tradicional intensificació de la compra de llibres i que es va arrelant el detall de regalar la rosa.

El Consell de Festes ha organitzat una audició i ballada de sardanes —amb la cobla La Principal de Tàrraga— aquest migdia, a la plaça Mercadal, i on assistència, tant de públic com de balladors, ha estat molt migrada. Els del CAU hi tenien una paradeta amb llibres i roses.

Per la tarda i al Casal s'ha fet el repartiment de premis als guanyadors del VI Certamen Literari «Sant Jordi» de la Vila d'Agramunt. Un festival amb diferents atraccions ha amenitzat la vetllada.

diumenge, 24 — CANAL SEGARRA-GARRIGUES

La Cambra Agrària local junt amb l'Ajuntament, han llogat un autocar per traslladar, a Sant Martí de Maldà, els interessats —una quarantena— en assistir a la reunió informativa que sobre el canal Segarra-Garrigues s'hi ha celebrat aquest matí.

TEATRE

El Grup Escènic Agramuntí s'ha traslladat a Ponts per representar, en sessió de tarda, l'obra «Mort accidental d'un anarquista», de Dario Fo, com a cloenda dels actes programats amb motiu d'una Setmana Cultural que han organitzat.

SARDANES

Amb motiu del dinar de germanor que a Serrallonga, han celebrat els components del grup de caramelles «Aires del Sió», han volgut acabar la festa —i ensems obsequiar els agramuntins—, amb una ballada de sardanes per la cobla Ciutat d'Igualada. Estava programada per al vespre i a la plaça Mercadal però, quan els músics estaven afinant els instruments, s'ha posat a ploure. Sortosament han pogut fer-la a la sala-teatre del Casal.

dimarts, 26 — INCENDI

Aquesta matinada i d'una manera fortuïta s'ha calat foc a la botiga d'electrodomèstics Salguero, instal·lada al carrer de la Sabateria de Dalt. Ha estat més aparatós el fum que les flames, encara que ha quedat tot destruït, calculant-se les pèrdues en més de dos milions de pessetes.

dimecres, 27 — MALAURANÇA

Dissortadament hem de donar la notícia que, de nou, les aigües del canal han acabat amb dues vides, en precipitar-s'hi en uns moments d'ofuscació mental.

Es tracta de la senyora Rosa Fusté i Torres de 70 anys, que ho féu el passat dilluns a la tarda i fou trobada, al terme de Juneda, el dimarts al matí.

Aquest matí ha estat la senyora Paula Pasqual i Piera, també de 70 anys, que al cap de poques hores han pogut treure-la els seus mateixos familiars, encara al terme d'Agramunt limitant, quasi, al de Castellserà.

FOMENT PRO-MERCAT

La Junta del Foment del Mercat d'Agramunt i Comarca —aquest vespre i al Casal Agramuntí— ha convocat a una reunió als seus afiliats per a presentar-los: els nous Estatuts de l'entitat, recentment legalitzats, i proposar-los els avantatges d'adherir-se a la Federació Provincial del Comerç de Lleida. Per aquest motiu s'han traslladat aquí membres d'aquesta federació, que han donat àmplies informacions sobre el particular. En finalitzar la reunió, la Junta ha ofert un petit refrigeri als visitants i la quinzena d'assistents a la reunió.

CINEMA CATALA

Amb la sala gran del cinema Avinguda plena de gom a gom pels escolars de la Vila, aquesta tarda s'ha projectat en català «La guineu de Bambury», acte organitzat pel Consell de Festes dins les «Jornades Culturals de la Primavera '83».

divendres, 29 — L'AVORTAMENT

Una cinquantena de persones s'han reunit, aquesta nit al Foment Parroquial, per escoltar la conferència sobre «Aspectes de l'avortament» —amb interessants diapositives científiques—, que ha donat Mn. Manuel Pal i Casanovas.

EDITORIAL

NI TRIUNFALISMES NI RABEJAMENTS

Es innegable que la mobilització de ciutadans que va promoure les eleccions municipals celebrades el passat dia 8 de maig, pot considerar-se gairebé de manifestació popular per l'elevada afluència de convidats que, en personar-se als col·legis electorals, varen fer palès l'interès i transcendència que tenia el seu vot.

I és indubtable també que el resultat de la votació pot qualificar-se de contundent, donada la predilecció que majoritàriament es va manifestar envers una de les tres candidatures que es presentaven: els «INDEPENDENTS PER UN POBLE NOU».

L'ampla majoria obtinguda per aquests (vuit regidors sobre un total d'onze), és una prova palpable de les preferències de la voluntat popular que permetrà, als guanyadors, una còmoda actuació de govern municipal en l'aplicació del seu programa d'actuació.

Des d'aquesta columna desitgem als majoritàriament escollits tota mena d'encerts en els quefers i problemes amb els que s'hauran d'enfrontar i que d'una manera o altra incidiran sobre tot el Municipi, en la seguretat que l'eufòria de l'èxit no els farà oblidar la imparcial objectivitat que ha de presidir els seus judicis i manifestar-se, ensems, en les seves decisions.

I pel que fa als menys afavorits amb el vot, que també representen, però, un sector de l'electorat encara que òbviament més reduït, ens permetem suggerir-los-hi que han de saber assimilar el resultat electoral car, una situació democràtica com la que estem vivint es regeix, precisament, per aquesta regla de joc: ACCEPTAR I SERVIR LA VOLUNTAT DE LA MAJORIA.

«SIO»

dissabte, 30 — «LA FLAMA DE LA SARDANA»

Un inoportú ruixat a l'hora de l'arribada de la XVII Caravana de «La Flama de la Sardana» —acte organitzat per l'Obra del Ballet Popular—, ha impedit celebrar els actes programats: presentació de la Pubilla Universal de la Sardana i actuació de la Cobla Infantil de Blanes. La llarga enfilada de vehicles que formen la caravana, sols els hem vist desfilar pels nostres carrers, amb una breu parada de minuts a la plaça del Mercadal on s'havien de celebrar els actes.

TEATRE

Una molt interessant representació teatral «Manicomica» (sense paraules), ha tingut lloc aquest vespre al Casal i a càrrec del grup El Tricicle. El Consell de Festes, és qui ha organitzat aquesta funció, amb entrada gratuïta per a tothom i que han aprofitat bastants convilatans.

MAIG

dimarts, 3 — NOCTURNITAT

Aquesta nit i de forma clandestina s'ha fet arribar a moltes cases de la Vila un full anònim —parlant de les tres llistes que es presenten a les Eleccions Municipals—, i com a tal amb una càrrega de verí impressionant. Es despietat amb en Josep M.º Inglés i Jordi Bertran, que es presenten per Aliança Popular. Ataca també a Josep Huguet i a l'agrupació que ell encapçala «Independents per un Poble Nou». Sols hi ha elogis per la candidatura dels socialistes, i demana el vot per aquests.

dijous, 5 — CONFERENCIA

Llàstima de la poca assistència de públic —unes trenta persones—, ja que ha estat molt interessant la conferència de literatura catalana «Reivindicació de de Mercè Rodoreda», que ha ofert el professor Joan Puig, aquest vespre al col·legi de Religioses.

divendres, 6 — MITINGS ELECTORALS

A les 24 hores d'avui finalitza el termini de celebració d'actes de propaganda a favor de les diferents opcions que es presenten a les Eleccions Municipals del proper dia 8. Els que s'han celebrat a la nostra Vila aquests darrers dies són els següents:

El diumenge dia 24 d'abril, al migdia i al cinema Avinguda, i davant unes cent persones, es presentà la candidatura socialista PSC-PSOE. Féu la presentació Jaume Escolà (fill d'Agramunt però cap de llista dels socialistes de Guissona) i parlaren: Josep Farreny i Jaume Ramon. Es finalitzà l'acte amb un col·loqui.

El passat diumenge dia 1, també al migdia i al cinema Avinguda, i amb l'assistència d'unes tres-centes persones, ho feren els «Independents per un Poble Nou». Presentà Joan Puig i parlaren els membres de la candidatura: Josep M.º Torres, Pasqual Castellà, Amadeu Padullés i Josep Huguet.

Dimarts dia 3 a la nit i al Casal Agramuntí, i amb un públic d'unes dues-centes persones, ho féu la candidatura d'Aliança Popular i parlaren: M.º Dolors Ariasol, Glòria Tribó, Xavier Santamaria, Jordi Bertran i Josep M.º Inglés, i també Josep Ignasi Llorens, Diputat a Madrid per Lleida d'AP.

Aquesta nit, el públic que omplia la sala 3 del cinema Avinguda —unes cent vuitanta persones—, ha escoltat les explicacions que han donat: Josep Farreny i Jaume Ramon, del partit dels socialistes, que han volgut clarificar conceptes sobre el dit per les altres candidatures durant aquests dies. En el llarg col·loqui que ha seguit (ja que ha costat molt d'arrencar-lo); diferents persones han demanat la paraula.

dissabte, 7 — CANTADA D'HAVANERES

Ha estat aquest vespre i a la plaça del Mercadal, que el grup Cavall Bernat ha fet una cantada d'havaneres davant un nombós públic que ha acudit per escoltar-los. A mitja actuació, un inoportú ruixat ha fet dispersar la gent, que han pogut continuar escoltant-los a la sala-teatre del Casal. Aquest ha estat el darrer acte de les Jornades Culturals de Primavera, que ha organitzat enguany el Consell de Festes.

diumenge, 8 — ELECCIONS MUNICIPALS

A les nou del matí i amb el cel mig ennuvolat, s'han obert els dos col·legis electorals —situats a Ca la Vila i a les Escoles Públiques— que, com és de precepte, no han tancat fins a les vuit de la tarda, i on els votants hi han acudit d'una manera fluida i sense aglomeracions.

Abans de les deu ja es coneixien els resultats, que ha estat una victòria aclaparadora dels «Independents per un Poble Nou» que han obtingut 8 consellers, 2, els d'Aliança Popular, i 1, els del PSC-PSOE.

Els guanyadors ho han celebrat amb xampany, en un bar, on s'hi han reunit nombrosos simpatitzants, fent gresca fins ben entrada la nit.

LA PLUJA

A l'hora de tancar aquesta secció —encara que fa uns vint dies van sovintegar les pluges—, els camps tornen a estar mancats d'aigua, ja que els vents que es succeeixen aquests dies estan eixugant la poca saó que tenien, el que posa en perill la collita de cereals d'enguany.

Confeccions AGRAMUNT

Avda. M. Jolonch, 44 Tel. 39 00 17

Electricitat ALBAREDA

Pl. Mercadal, 9 Tel. 39 08 04

Pastisseria i Forn BARÓ

Sió, 12 Tel. 39 07 09

Lampisteria J. BARRIL

Pl. Amball, 56 Tel. 39 06 70

Bar BLANC i NEGRE

Avda. J. Mestres, 28 Tel. 39 07 02

Motos BOVET

Carrer Institut Tel. 39 09 99

FORN CAMATS

Sant Joan 4, Tel. 39 02 38

BANC CENTRAL

Guimerà, 5 Tel. 39 00 93

MAGATZEMS COTS

Plaça Mercadal Tel. 39 01 32

FERRETERIA ESCOLÀ

Guimerà, 3 Tel. 39 01 65

Mobles ESCOLÀ

Avda. M. Jolonch 28 Tel. 39 07 85

FOTOS FONT

Sió, 31 Tel. 35 04 34- Seu d'Urgell

Bar FRANKFURT del Sió

Pl. Pou, 22

SABATERIA HUGUET

Pl. Església, 7 Tel. 39 06 63

Planxisteria GARCIA

Carrer Institut, 12 Tel. 39 07 56

Carnisseria JORDINA

A. Guimerà, 26 Tel. 39 00 37

Torrans i Pastisseria A. LLUCH

Pl. Pou, 1 Tel. 39 00 30

QUEVIURES MORA

Sant Joan, 42 Tel. 39 03 81

Sastreria-Confeccions NOGUERA

Sió, 8 Tel. 39 02 14

Electricitat i Fontaneria P. RIERA

Travessia Aspi, 5 Tel. 39 07 14

TORRONS ROIG

Avda. M. Jolonch Tel. 39 02 33

Taller Miquel ROVIRA

Avda. A. Ros, 24 Tel. 39 07 86

Panyeries SABADELL

A. Guimerà Tel. 39 00 54

Queviures R. SERA

Sant Joan, 3 Tel. 39 01 85

Esparteria Josep M.º TORRES

Sió, 35 Tel. 39 08 39

FARRATGES VIÑALS

Avda. Catalunya Tel. 39 00 31

Peixateria VILLALTA

A. Guimerà, 6 Tel. 39 06 38

Història i Anecdolari

Una facècia guerrera del 1711 - II

El mes passat, en parlar del furt d'animals realitzat pels «Miquelets» prop del terme de Preixens, vaig limitar-me a relatar breument els fets perquè l'espai no donava per més, però avui hi farem uns comentaris.

L'indret del terme d'Agramunt on el furt va tenir lloc sembla ésser l'espai comprès entre l'actual carretera i el riu Sió, poc abans d'arribar al pont de Preixens, en el qual hi conflueixen els termes de Preixens, de Mafet i d'Agramunt. Per a una millor comprensió recordem que l'antic camí passava, si fa o no fa, per on actualment discorre la carretera; que la Peixera de Preixens es troba allí mateix al pont del Sió; i que la riba dreta del riu, pràcticament també fins al mateix pont, és terme de Mafet.

Del text d'aquells papers se'n desprèn que en aquelles dates, estiu del 1711, Agramunt estava ple de soldats. Si d'acord amb els costums antics tota la tropa estava allotjada a les cases, Déu n'hi do dels plats que cada dia havien de parar els agramuntins! Trobem esmentats tres Regiments i encara que ignorem el nombre de soldats de cada un d'ells, cal suposar que eren una bona colla. També és evident que es tractava de tropes felipistes, contràries a la causa que defensaven les institucions catalanes.

Crida l'atenció, però no sorprèn gens ni mica, la passivitat que davant el fet demostren els veïns de Preixens, els quals procuren quedar-se al marge sense, però, aconseguir-ho del tot. Pels de Preixens només es tracta d'un espectacle i pugen dalt d'un serrat per contemplar-lo millor; s'ho miren i no es belluguen poc ni molt i quan un dels soldats recrimina un pagès per haver restat quiet sense donar-ne part, li respon qua no passava pas al terme de Preixens. Per ells la trencada del terme és com una frontera i es queden tan tranquils. També hi cap que les seves simpaties anaven més pels «Miquelets» que defensaven la causa catalana, que no pas per les tropes forasteres.

Però els militars no estan de romanços i els seus procediments són més expeditius. De mo-

ment un capità es presenta a Preixens i diu —pràcticament ordena— al batlle del poble que portin dues mules a Agramunt; però només es tracta d'una mesura provisional. Posteriorment la comissió militar nomenada a l'efecte determina oficialment que el poble de Preixens ha de pagar els quatre animals que els «Miquelets» els han furtat, perquè Preixens és el poble més proper a l'indret on es va realitzar el furt i perquè així s'acostuma a fer en semblants casos. La mesura és arbitrària i injusta, perquè ¿quina culpa tenien els de Preixens si els «Miquelets» van tenir l'ocurrència d'apropiar-se d'animals de l'exèrcit? Però estem en guerra i en país ocupat, només preval la raó del més fort i els militars no volien perdre. Els de Preixens van tenir espectacle sense pagar entrada, però després s'hagueren de fer càrrec de les despeses.

Donades les circumstàncies la solució de l'afer fou ben acceptable per ambdues parts, perquè els militars podien haver pres represàlies personals, els podien haver acusat de col·laborar amb l'enemic, etc., però en van tenir prou amb recuperar el perdut. Sempre, i més en temps de guerra, té vigència aquella dita popular: «Tot el que es paga amb quarts, no hi ha res car».

Aquest esperit pràctic que animava els militars es posa ben bé de manifest a tot el llarg del procés, perquè els veïns de Preixens que criden a declarar fan gala en grau superlatiu d'allò que vulgàrment en diem «tenir la cara dobla». No fan sinó negar amb tota la barra, però els interrogadors es limiten a consignar les seves declaracions, sense exigir responsabilitats. No creuen res del que diuen, però això poc els importa, el que volen és recuperar els matxos i el cavall.

Segons es desprèn de les declaracions del Josep Batlle (Batlle de cognom, no de càrrec) aleshores a Preixens hi vivien unes trenta famílies. El cens de població més proper a aquella data, el que va realitzar-se l'any 1718, ja acabada la guerra, assigna a Preixens 64 habitants —59 a Pradell i 42 a Les Ventoses—. Si aquestes dades fossin certes resultaria que durant aquells set anys, del 1711 al 1718, el poble de Preixens hauria perdut veïnat, perquè trenta cases signifiquen almenys un centenar de persones. La vila d'Agramunt al mateix cens del 1718 figura amb 473 habitants.

LLUÍS PONS I SERRA

Cooperativa Agropecuària de Guissona

Tel. 550000 (14 línies)
GUISSONA

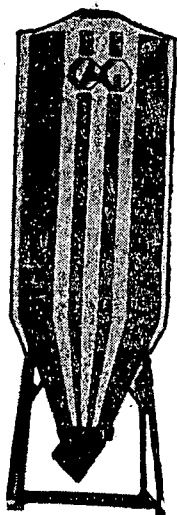
Pinsos Compostos

Escorxador general
Frigorífic

Medicaments i
Assistència Tècnica

Material per a la
Ramaderia

Secció Agrària

Josep Letamendi i Vivó

mori cristianament el dia 20 de febrer
a Munich, a l'edat de 52 anys.

Els seus familiars agraeixen les manifestacions
de condol rebudes i us demanen una oració.

Agramunt, 1983

PATI en VENDA

a la vora del Passeig de Sió

Per informació:

CARLES PENELLA

Carrer Vilavella, 16-2.º

Agramunt

Ferreteria

MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell

AGRAMUNT

GRAN MERCAT El Rebost

Carrer de Sió, 15

S'havia desfet les trenes i el vent les hi anava descabellant. Amb una mirada ràpida dominà tots els racons; ningú la mirava i això la va fer sentir una mica més lliure. Apartada de totes i de cara al vent es descordà els primers botons de la camisa i li oferí un tros de pit blanc i una mica pansit. *Bufo! bufo ben fort!* pensà endins i ben endins sentí una nova alenada de vent. Era aquell el passeig matinal. Li deien passeig, però sols era mitja hora en un pati tancat d'altíssimes parets, unes parets que eren murs freds, tristos i silenciosos. A la tarda tornaven a sortir una altra mitja hora abans de fer-se fosc. Li agradaria tant poder seure a la claror de la lluna i sentir la fresca de la nit al pati, sentir la dolça remor de l'aire que no s'atura i passa lleuger deixant la pell nova. De vegades, passava fred a les nits, però era un fred estàtic tancat en quatre parets mig podrides que no s'acabaven d'ensorrar mai. De vegades les gratava amb ràbia, les hi donava cops, puntades, però inflexibles li tornaven els cops més feridors i frustrants que mai. *Això seria massa perillós!* li van contestar un dia. *Ja t'hauria de sortir de tu que no volem carregar amb una responsabilitat a la que no hi som obligades.* Se la miraven i com qui es dirigeix a un infant massa jove per entendre les coses, afegien *és clar que tu no les pots comprendre aquestes coses, oi que no! A més, les nits són fetes per a dormir.*

Restava amb els ulls tancats i un vent ja molt suau se li embullava entre el matoll de cabells i aquests prenién formes enlairades. Li feia por pensar que la mitja hora gairebé havia passat. Lentament es cordà, altra vegada, la camisa i acostant-se al mur que tenia davant procurava refer les trenes. *Ja és l'hora! Ja és l'hora!* es repetia mentre intentava distreure's palpant els gravats del mur. Una mena d'angúnia li pujava de molt endins i s'aturava sempre a mitja gola ofegant-la fort i despietadament i aleshores... la sirena. En fila i en parelles entraven als menjadors. Acostumava a seure vora el finestral gairebé donant-li l'esquena, així la claror que es filtrava li reflectia l'ombra i ella es trobava més acompanyada. Bé n'hi havia prou de dones allà, però totes havien deixat d'ésser persones feia temps per a ésser cossos solitaris, de tan monòtons ja automàtics, cossos impersonals sota camises i pantalons verdosos, d'un verd anguniós que invitava al vòmit.

El dinar baixava lent, talment una bola de fang. Es feia necessària, tot sovint, una glopada d'aigua. Mentre mastegava, anava repassant una colla de dies viscuts no feia pas massa temps: caminar per carrers plens de gent i sentir-se viva, anar per barris solitaris, una casa que era seva i un jardí on prenia el sol, rebia el vent, es deixava mullar per la pluja, esperava les gelades i es perdia amb la boira. Una altra glopada d'aigua... *Es que sempre has d'ésser l'última en acabar! Quina et bull pel cap, eh?* li apressava una veu una mica enutjada.

Calia tornar al de sempre; fer paquets, arreglar capsos, repassar el que ja havien repassat ahir, traslladar els paquets a una altra estança per a ésser recollits i... tornar a fer paquets. La sirena anunciant el passeig de la tarda les despertava de la monotonia. La majoria d'elles tenien el cap lluny. En no poder parlar entre elles, no els quedava altre remei que capficar-se cadascú amb el seu problema. Fins i tot, eren retretes d'estar absortes. *El cap l'heu de tenir en el que feu! sembla una colla de mortes!* I la majoria ho estaven; si no mortes, tan buides que a la fi resultava el mateix.

En fila i en parelles sortien al pati. No feia vent, no feia sol, sols una calor xafogosa s'arrapava als cabells, lliscava i baixava per dins la camisa verda. La suor s'expressava en una fortor més xafogosa encara. Demà es dutxaria però l'uniforme hauria d'esperar el dissabte. I en quin dia de la setmana estaven? Era fàcil perdre la noció del temps que vivien o dormien, perquè de vegades, n'estava segura que es tractava tot d'un malson. I calia despertar! Tot d'una començà a saltar, a bellugar-se tota en moviments cargolats, sense deixar un sol membre per moure. Calia despertar! S'estirava els cabells i deixava escapar mots

Sant Jordi i les municipals

De fet, entre els dos elements dels quals em serveixo per a l'encapçalament d'aquest comentari, sembla que no hi hagi cap relació ni afinitat que ens faci enllaçar, ni remotament, l'un amb l'altre. No obstant això, la correlació pot esdevenir més o menys evident si tenim en compte que la festivitat del Patró de Catalunya sempre s'escau el mateix dia; però que aquest dia s'escaigui, a la vegada, en plena campanya d'unes eleccions municipals, vol dir que és un fet, si més no, remarcable dins del seu caràcter d'intranscència.

En aquestes ratlles intento de tractar, potser vagament, d'ambdós temes situant-los en el context de la nostra Vila, cosa que, ben mirat, és el que més ens interessa.

Quant a la diada del 23, és que transcorregué de la manera més tradicional; és a dir, barrejada amb el perfum i bellesa encisadors de les roses. Unes roses que, a més de posseir les seves qualitats vegetals, aquell dia hom els atribueix uns altres valors que van més enllà: la delicada i, a la vegada difícil, missió d'esdevenir transmissores d'uns sentiments d'estima envers la persona que rep (i que fa) l'obsequi.

Sovint es podia contemplar pels carrers del poble la imatge de vianants amb la flor i el llibre, complementant-se molt bé d'aquesta manera dues festes coincidents a la mateixa jornada. Tant els llibreters com els floristes, bastiren algunes parades al carrer on es venien els preuats articles: No vull caure en la temptació de dir que hagi estat un èxit; no en tinc cap mena de dades. En tot cas els venedors tenen la paraula.

Com a actes culturals, citar les ballades de sardanes a la plaça Mercadal i el repartiment de premis del VI CERTAMEN LITERARI «Sant Jordi» de la Vila d'Agramunt, del qual n'hi ha completa ressenya en altres pàgines d'aquest número.

En parlar de la campanya electoral, potser caldria fer referència, en primer lloc, a la maduresa i seny que en tot moment han presidit les accions dels tres grups que es presentaven. Amb tot, hi pot haver algunes excepcions amb fets recriminables, els quals és millor deixar en la foscor de l'oblit.

De la contesa que finalitzà el diumenge dia 8 n'ha sortit un Ajuntament nou de trinca que haurà de regir els pròxims quatre anys. No es pot parlar, però, de vencedors ni vençuts, en tot cas, el gran vencedor haurà estat el poble. S'ha dipositat la confiança en ells i hem d'estar segurs que no defraudaran i evitaran, en tot moment, confondre els termes «manar» i «governar». I si algun dels seus components ha estat induït a formar part de l'equip per raons estranyes, altres que servir el poble, la seva errada ha estat majúscula; ben segur que el primer i principal perjudicat serà ell mateix. Pot trobar-s'hi incòmode, molest i... pitjor encara, com el poll a les brases; rostint-se pels quatre costats.

A. PONSÀ

estrany, poc entenedors. Se li acostà una veu enèrgica, feridora, punxent. *Comportant-te així, no et pensis sortir més aviat d'ací!* Reconegué la veu abans de notar la seva presència. Es deixà caure a terra esgotada, marejada, fins i tot humiliada d'haver estat descoberta. Li havia endevinat el pensament i aturant-lo, li havia trepitjat. Resultava cru reconèixer que estava desperta en una realitat.

Es quedà sola, mirant com aquella intrusa dels seus pensaments s'allunyava, esperant altre cop la sirena, anhelant que arribés la nit per lliurar-se de ple a un món oníric, lluny de la realitat. I demà se n'inventaria una altra per tal de fer el dia més lleuger.

TERESA PRADOS I CAMARDONS

LES PALLARGUES (Informa, Montse Andreu)

ABRIL—83

— El dia 26 de març va néixer a Les Pallargues la nena Magda Gou i Alsina, filla del Ramon Gou i la Mercè Alsina.

— El dilluns de pasqua, com cada any, el jovent vàrem reunir-nos per anar a menjar la mona. Encara que feia vent, vàrem divertir-nos molt. Per la tarda, com és costum entre la gent del nostre poble, vam anar a acabar la festa a Sisteró, on celebren la festa major.

— Una notícia molt important quant a l'aspecte cultural són les conferències que el Dr. Antoni Pasqual ens està oferint cada setmana. Tots els dimecres a les 10 del vespre a l'escola de Les Pallargues, ens exposa un tema diferent sempre relacionat d'alguna manera amb la sanitat, la higiene i l'alimentació. Cal remarcar que hi ha una assistència bastant nombrosa.

— En el dia de Sant Jordi, també vàrem celebrar en el nostre poble aquesta gran diada, amb roses i llibres per a tots. Va haver-hi una cercavila amb petards i fent molt de soroll, com a capdavanter hi havia un gros cuc portat pels infants. La festa va concloure amb una llúida ballada de sardanes.

BELLVER D'OSSO (Informa, Jordi Pedró)

Abril '83.

BATEIG: de l'Anna Pedró i Carulla. La tarda del diumenge dia 10 fou batejada a la nostra església la petita Anna. Felicitats als pares i padrins, que la pugin ben gran i ben creient.

EL MES GUAITAT: sens dubte que aquest guardó en aquestes dades cada any se l'enduu el cel, ens en fem un tip de mirar en-loire. Molts són els que tenen set i poca aigua que cau. De tota manera això em dona per esmentar que malgrat tot ens va ploure aquests darrers dies. Amb aquesta aigua s'han refet els sembrats que ja començaven a acular-se.

ES PARLA: aquests dies he sentit un comentari que em sembla interessant i, per tant, encara que molt eixut, us el diré. Es tracta d'una onada de cuc o d'oruga que se'ns ha posat als sembrats, per tant, si la pluja els havia reviscolat, ara aquesta plaga ens representarà una considerable merma.

LA VETA LITERARIA: a mi em sembla que a Bellver hi ha una mena de pou literari i que no s'esgota amb els anys. Aquest sisè certament que la vila ha organitzat, ha estat coronat amb gran goig pels nostres «literats amateurs». De fet això és una mica com la loteria en el sentit que per treure has de posar. Jo en sóc conscient que Bellver és un dels pobles que s'aboca a participar al certamen i a més amb qualitat. Per tant, no és casualitat que any darrera any en la relació d'escrits premiats n'hi hagi 2 o 3 de Bellver.

EL CANAL QUE S'ACOSTA: només esmentar la notícia força interessant de la reunió que van fer a Sant Martí de Maldà el proppassat dia 24. La premsa ja se n'ha fet molt ressò. Es tractava de presentar l'avantprojecte del canal que cada dia tenim més a prop però que encara és molt lluny. D'aquí Bellver hi va anar molta gent, tota una comitiva. I és que tots el volem el canal.

SISTERO I PELAGALLS (Informa, Pilar Bosch)

— Passat ja l'Aplec, avui voldria assabentar-vos de la molta concurrència que hi hagué als nostres pobles en un dia molt ventós, però que no va desanimar el veïnat i especialment l'entusiasta jovent de les rodalies i de tota la Comarca que ens acompanyà en la Festa Gran. Aquest any i per primera vegada, estrenàvem els Goigs de la Mare de Déu del Bell-Vilar, durant la missa, la il·lusió suplí la manca d'assaigs i ens podem congratular de tenir uns goigs molt harmoniosos. El ball començà puntual; el jovent tenia ganes d'estirar les cames i va ésser un èxit,

tant d'assistència com pel formidable conjunt musical que hi actuà.

— Un altre tema és que a Sisteró estrenàvem aquests dies noves pavimentacions ue afecten principalment les voreres de la Plaça i la Pista; quan els arbres i les flors plantades estiguin en la plenitud, tindrem una nova imatge urbanística. També a Pelagalls estan d'obres: per una part la construcció d'una nova paret a l'entrada del poble que substitueix l'enderrocada de l'església Parroquial, avui Monument Nacional, i per l'altra l'intent de reparació junt amb una plantada d'arbres, de la Miranda del Poble.

— Un nou soldat se'n va al servei militar, en aquesta ocasió és el meu germà Josep-Maria i desitjo que la seva estada a Victòria, sigui feliç.

OSSO DE SIO (Informen: Carme i Marisol Miralles)

Fa temps que el poble d'Ossó de Sió no apareix en aquest noticiari de la nostra ribera. Des que el nostre cronista, Xavier Bernaus, va haver de deixar d'informar per causa dels seus estudis han ocorregut fets que quasi es podrien considerar transcendents, un fet dels més importants ha estat la gran taxa de mortalitat que hi ha hagut des de principis d'any; aquest poble ha disminuït la població en un total de 5 persones, que és molt pels 80 habitants que hi havia. Els difunts són: Joan Fitó, Carme Fontanet, Rosà Vall, Joan Flotats i Josepa Gaset.

Enmig de tanta tristesa hi ha hagut un naixement: Antoni Gilabert, fill d'Antoni i Dolors.

També cal fer menció a la restauració que s'ha portat a terme a la nostra església de la Verge del Remei: s'ha posat al lloc on antigament estava la pica de batejar, la pica de l'aigua i d'altres coses.

Una altra novetat, han estat les obres que s'han fet en una casa situada a la plaça, aquesta estava en molt dolentes condicions. Ara els paletes han deixat la façana amb la «pedra vista».

MONTFALCO D'AGRAMUNT (Informa, Tere Rovira)

ABRIL — ELECCIONS: Ja s'estan preparant les eleccions i tots els partits fan propaganda perquè els votem. Aquí al nostre municipi, s'ha presentat una sola candidatura, la qual representa al partit «Convergència i Unió». Aquest cop, hi ha hagut una candidatura menys que en les eleccions del 79. Suposo que ja esteu preparats per anar a votar? Oi que sí?

COTXE: El mes passat eren dues estrenes, aquest mes és un canvi: un Diane 6 per un altre Diane 6 de segona mà. Esperem que doni tan bon resultat com el primer.

PUIGVERD D'AGRAMUNT (Informa, Joan Avellana i Mora)

DEFUNCIO. — Aquest mes comencem les notícies amb tristesa, per la mort de Francesc Bobet i Castellà a l'edat de 77 anys. Donem el més sincer pesar a la família.

CASAMENT. — El dia 23 es varen unir en el sagrament del matrimoni, Josep Guixé i Cirera, natural de Puigverd d'Agramunt i Elena Torres i Martínez, natural de Preixens, i, per tant, la cerimònia es va celebrar a Preixens.

DONATIUS. — Cal destacar que ja s'han arreplegat molts donatius per la reconstrucció de la capella de la Mare de Déu de Gràcia, com també ja s'ha fet la lletra de la cançó dedicada a la Mare de Déu de Gràcia, per Mn. Manuel Pal, rector d'Agramunt i que es cantarà el dia de la inauguració.

FU. TBOL. — Un diumenge d'aquest mes es va fer un interessant partit de futbol entre els equips de Puigverd i Montgai, de la mateixa manera, uns dies més tard, es va fer el partit de tornada.

BATEIG. — El dia de Pasqua es va fer el bateig d'Alba Mitjavia i Viles, es féu una festa molt bonica.

MONTCLAR D'AGRAMUNT (Informa, Maite i Montse Galceran)

— Una de les obres que s'ha fet al poble, durant aquest mes és un dipòsit d'aigua a ca l'Aurèlia.

— També donem la benvinguda a Jaume Viles, que ja ha tornat de la «mili».

VISITA: el dia 24, diumenge, el poble de Montclar va anar a l'ermita de Salgar, degut que Sant Marc aquest any s'ha escaigut en dilluns i, llavors, l'assistència hauria estat de més poca gent. En primer lloc, tot caminant a l'ermita es va resar el Rosari, després es va oferir li missa a la Mare de Déu i per últim tots els qui volgueren pujaren a la penya, la qual s'està arreglant a poc a poc.

— Aquest any la carnada amb el mossèn i el jovent, no es va fer degut al poquíssim grup d'apuntats.

Esperem que l'any que vé se n'hi apuntin molts més.

En fi, va ser una diada diferent i divertida.

PREIXENS (Informa, Rosa Vilanova i Areny)

— Aquest any també la Setmana Santa ha estat molt concorreguda de forasters i parents, al poble, s'han omplert totes les cases, gairebé semblava que el poble resuscitava, però un fet ens entristí, el «padri» del poble, en «Pere de la Farrera», fou atropellat per un cotxe de dijous Sant dia 31 quan sortia de l'escorxador de conills, ocasionant-li ferides greus que li costaren la vida el dissabte següent, e. p. d.

— Cal parlar també de les eleccions municipals, al nostre poble, cap de municipi amb els agregats Pradell i Les Ventoses, tan sols es presenta una llista d'independents, encapçalada pel Delfi Sala i Masó, Jordi Pijuan i Riera, Ramon Cairó i Molerés, els restants candidats fins un total de set, corresponen dos a Pradell i dos a Les Ventoses.

— El passat dia 29 se celebrà la festivitat de St. Pere Màrtir, patró del nostre poble, el Camil, la Cristina, i el Josep M.^a, rebereu la primera Comunió, els actes d'aquesta foren: Al matí, Missa Solemne, amb els rectors dels pobles veïns, i ballada de sardanes a la plaça Major. A les sis de la tarda, Processó pels carrers del poble, tot seguit berenar amb galetes per a tothom, obsequiades per les Majorales i l'Ajuntament i, per finalitzar, ball al «club del jovent», amb cançons de tots els temps. Per molts anys!

BUTSENIT DE MONTGAI (Informa, Antonieta Teixidó)

— Passades les Festes de Setmana Santa i després d'haver marxat ja el gran nombre de forasters que vingueren a passar-les al poble buscant una mica de pau i tranquil·litat, ha tornat tot a la seva normalitat.

Cal ressaltar en aquests dies passats la «Cantada de Caramelles» que tingué lloc el diumenge de Pasqua. Hi participà tota la mainada del poble; cantaren per tots els carrers i finalment foren una gran cantada a la plaça de l'església. Els assaigs de tots els cantiers correran a càrrec de la Sra. Alegria Gelonch, veïna de Butsenit, a qui tots li agraïm molt la seva dedicació.

MONTGAI (Informa, Concepció Ribalta i Solé)

— Tal com diu el refrany: A l'abril, cada gota mill! Al final han arribat aquestes «gotes» que tots esperàvem, especialment els pagesos, amb aquestes pluges els sembrats milloraran molt, i s'espera, si el temps va com Déu mana, que hi haurà bona collita.

— Els dies de Setmana Santa es van viure amb molta alegria. Es va continuar celebrant les ja tradicionals processons al Calvari el diumenge de Rams i el divendres, amb una gran participació de tot el poble.

El dilluns de Pasqua tothom va anar en algun lloc a menjar la «mona». Molts van anar a l'ermita de Salgar, on des de fa molts anys se celebra un gran aplec, amb assistència de gent de tota la comarca. Al matí es van ballar sardanes, i a la tarda una gran traca va anunciar que es feien jocs i cucanyes per a la quitxalla.

En quant a les eleccions municipals, sols s'ha presentat una sola candidatura, per Convergència i Unió. Sols hi ha un membre de l'actual Auntament que s'ha tornat a presentar.

LA SENTIU DE SIO (Informa, M.^a del Remei Galceran i Solé)

— Cartellera del dia: dilema a les eleccions municipals a l'hora d'elegir entre A.P. o C. i U. Els caps de llista són Antoni del Castillo i Marcehi Guillaument, respectivament.

— El 18 d'abril va tenir lloc el darrer Ple de l'actual Ajuntament, en el qual s'intenta deixar les coses el més clares possible, però el resultat fou relatiu.

— Ara, sembla que ja hi tenim el peu al coll a les esmenades obres: la piscina municipal i el tram de carretera que uneix La Sentiu amb la carretera la La Seu. Com tothom sap: «Tot el bo, costa», així sembla ésser en aquest cas. També té lloc la pavimentació de dos carrerons petits, però que estalvien moltes passes als vianants.

— Els dies 7 i 8 de maig tindrà lloc, com cada any, la Festa del Roser. Per què no hi veniu a treure el nas?

N. de la R.: Els resultats de les Eleccions Municipals de diferents Municipis de la Comarca de la Ribera del Sió, els hem publicats a la pàgina

B. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPERATS - MOQUETES - CORTINATGES

Adva. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Telèfon 39 07 18

Acomiadament

Quan aquest escrit sortirà a la llum, ja tindrem ajuntaments nous, ja hauran passat les eleccions, eleccions a les quals fa quatre anys hi vaig participar encapçalant una llista d'independents que amb el nom de «Seny, Treball i Democràcia» ens presentàvem a l'ajuntament d'Ossó. Durant aquest període, i com a regidor de cultura, hem portat a terme les següents activitats: Hem fet tres cursos de català, nou conferències, tres excursions, dos concursos de pessebres, una petita biblioteca municipal. Cal destacar també, que l'espai «noticiari de la Ribera del Sió», va tenir el seu origen a les nostres classes de català, amb el nom de la «Comarca», d'allí en sortiren els primers corresponsals.

Si he decidit publicar tot això, no m'ha guiat pas l'afany de protagonisme ni la idea d'apuntar-me un «tanto», tan sols m'ha guiat l'afany de retre un homenatge públic a totes les persones que han fet possible el poder-ho portar a terme, ells són els veritables protagonistes i des d'aquestes ratlles els vull fer arribar el meu sincer agraïment. A l'amic Pere Mora, el nostre professor de català, als professors Joan Novell i Joan Puig, que foren els encarregats de fer-nos vuit conferències, d'història i cultura de Catalunya, a Guillem Puertas, del Servei d'Extensió Agrària, que en va fer una entorn a plagues del camp, a l'Ajuntament d'Agramunt que col·laborà amb un lot de llibres per la biblioteca i una cistella per als participants als concursos de pessebres. També pel mateix fi, la cistella dels alumnes del tercer curs de català, una cistella de la Comissió de Cultura. Al Sr. Viladot i a «la Caixa», per la seva participació amb lots de llibres, per la biblioteca. Al batlle d'Agramunt, Josep Huguet, al professor Joan Novell i al batlle d'Ossó, Josep Pedró, per formar part del jurat del concurs de pessebres i a Josep Pedró, Ramon Oromí i Sra., d'Anglesola, en 2.º. També, com no, al nostre Ajuntament, que aportà a la biblioteca la Gran Enciclopèdia Catalana, col·laborant també amb premis pels pessebres; així com als participants a les excursions i a les classes de català.

De tot el que he dit, ja n'informaren els corresponsals de Sió, al seu dia.

I per acabar, dir-vos, que el passar per l'Ajuntament és una experiència digna de ser viscuda. I que si aquesta experiència et reporta enemics i desenganys, també et porta amics i satisfaccions.

Des de Montfalcó

JORDI ROVIRA I PETIT

Relotgeria i Armeria

Josep Pla

Ofereix als seus clients i amics
el seu nou establiment
traslladat a la

Plaça de l'Om, 1

Tel. 39 03 06

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

TALLER

Jordi Padullés

FUSTERIA METAL·LICA

Instal·lacions per a Granges

Reparació de tota classe de Maquinària

Agrícola i Industrial

Ronda dels Comtes d'Urgell

AGRAMUNT

Formació del nou Ajuntament

A les onze del matí del dia 23 de maig, tingué lloc la sessió constitutiva del nou Ajuntament i l'elecció de l'Alcalde. Fou reelegit el Sr. Josep Huguet i Herbera amb els 8 vots del Grup Independent, un vot d'A. P. i un vot del PSC - PSOE. El Sr. Josep M.^o Inglès obtingué un vot. Tancà l'acte el senyor Batlle amb aquestes paraules:

«Encara que pugui donar l'impressió que aquest Consistori que ara s'acaba de formar, sigui una continuació de l'Ajuntament que ha regit la Vila aquests darrers quatre anys, no és pas ben bé així. Hi ha moltes coses que el fan diferent.»

«En primer lloc uns regidors que ho eren fins fa poc, avui ja no hi són. A ells primer que tot vull agrair el seu esforç, la seva dedicació, el seu sacrifici i esperit de servei a la nostra comunitat i crec que és de justícia citar especialment dos homes que han organitzat, han treballat amb una total dedicació en tots els afers que els han estat confiats. Aquests homes són Josep Bertran Puigpinós i Joan Puig Ribera. A ells, en nom de la Vila, els vull agrair públicament totes aquestes coses i a més, pregar-los-hi que no ens deixin pas del tot sinó que com moltes altres persones, continuïn en diferents llocs treballant per al progrés i la convivència del nostre estimat Agramunt»

«Als regidors nous que avui s'estrenen, els donem la benvinguda i m'atreveixo a demanar-los-hi, que treballin amb l'amor que sé que tenen per al bé social, pel benestar i sobre tot per la convivència de tots els agramuntins.»

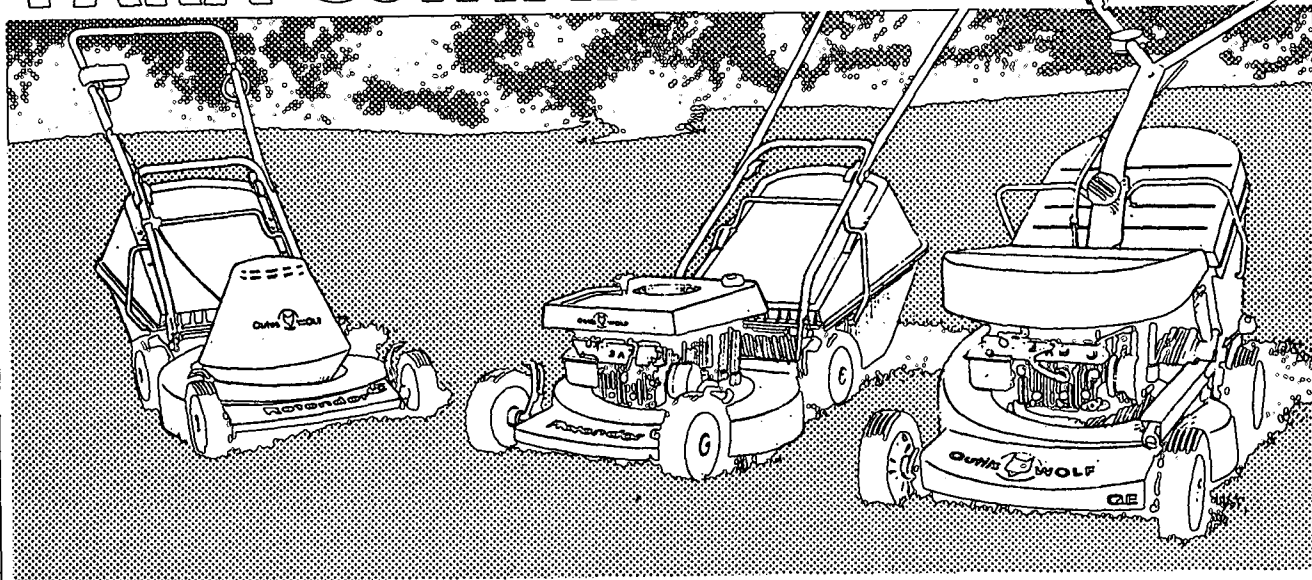
«Vull agrair molt profundament la confiança que han posat els electors en nosaltres. Per la meva part entenc que això suposa que cal continuar amb la mateixa política que fins ara hem menat a l'Ajuntament, i que ens demaneu que tirem endavant pel camí començat. També suposa, crec, una gran responsabilitat. Cal fer les coses més bé encara, segur que ho intentarem i a tots vull dir-vos, regidors i convilatans, que des d'aquest moment em considero alcalde de tots i em poso al servei de tots. Totes les iniciatives, totes les propostes, suggeriments, crítiques, etc., vinguin d'on vinguin, per a mi seran mirades amb la mateixa simpatia i voluntat i tot el que sigui en bé d'Agramunt i de la convivència de tots nosaltres els agramuntins serà recolzat sense cap mena d'objecció».

«Per acabar vull agrair a l'assistència en aquest acte i demanar a tots que des del seu treball i des de la seva responsabilitat, dia a dia, anem enlairant amb orgull la nostra estimada Vila».

« Moltes gràcies »

Todo lo que Vd. necesita
PARA CORTAR EL CESPED

y el consejo amistoso de un experto:

TODO PARA SU JARDIN

MOTORES

FORNS

Aceptamos a cambio su cortacéspedes usado

RECAMBIOS Y ASISTENCIA TECNICA GARANTIZADOS

Avda. Cataluña, 28 - 29 - Tel. 31 08 46

TARREGA (Lérida)

Venga a visitarnos, sin ningún compromiso

Suplement n.º 19

VI CERTAMEN LITERARI DE SANT JORDI

VILA D'AGRAMUNT

Altre cop hem celebrat un certamen literari. I ja van sis. Sembla que tenim una altra cosa organitzada i encarrilada per anys. Ara caldrà que duri i es millori! També aquest any ha estat molt considerable el nombre total de participants, si bé no s'ha aconseguit passar la xifra de les participacions de l'any passat. No creiem, però, que aquest fet pugui ser símptoma de defallença o de què la cosa va a menys.

En tot cas podem dir que ha afuixat la participació de la gent de quinze anys en amunt. Fixeu-vos en el següent quadre comparatiu:

NOMBRE DE PARTICIPANTS EN ELS CERTAMENS						
	1978	1979	1980	1981	1982	1983
de poesia	?	?	143	121	219	225
de prosa	?	?	97	169	194	171
en total	?	aprox. 200	240	290	413	396

El jurat, tal com ja informà «Sió» en la convocatòria, estava format per components de la redacció del nostre Butlletí; tot i que s'ha criticat aquest sistema, de moment sembla el més eficaç i el més adient sobretot si pensem que és verament complicat que un jurat, en més o menys una setmana, es llegeixi unes quatre-centes participacions.

Els premis que es donaren als guanyadors de cada categoria consistien en lots de llibres catalans

valorats, cada un, per 3.000 pessetes, igual que l'any passat. El premi especial, però, enguany s'havia augmentat (llibres per valor de 5.000 pessetes) perquè anava destinat al millor escrit que versés entorn la normalització de la nostra llengua.

Publiquem a continuació els premis d'aquest Certamen de Sant Jordi en la seva sisena convocatòria. Ens agradaria poder publicar també els accèssits i els poemes i narracions que tenen mèrits, però, aquest cop, per qüestions d'espai no és possible; esperem i desitgem que en els números propers de «Sió» en puguem anar publicant.

Lliurament dels premis 1983

VEREDICTE

del VI Certamen Literari de Sant Jordi Vila d'Agramunt

AGRAMUNT, 23 d'abril de 1983

POESIA

El jurat de poesia compost per J. M.ª Lluch, Teresa Prados, Joan Puig i Rosa Mari Sera, redactors de «Sió», després d'haver llegit les 225 composicions poètiques que concorrien al Certamen i un cop es va deliberar entorn de les mateixes, decidí atorgar els següents premis i accèssits.

MENORS de 8 ANYS. En total s'hi han presentat 38 composicions.

PREMI a la poesia «*El gatet*», de Jaume Torné i Cortés de 8 anys, d'Agramunt.

ACCESSIT a la poesia «*L'ànec lleig*», de Cristina Vicens i Jovell de 8 anys, d'Agramunt.

DE 9 i 10 ANYS. Hi concorregueren, en total, 66 poemes.

PREMI a «*La Primavera*», de Tereseta Torné i Cortés de 10 anys, d'Agramunt.

ACCESSIT a «*La nineta*», de Núria Gros Vall-laura de 10 anys, d'Agramunt.

D'11 i 12 ANYS. Hi participaren 71 poesies.

PREMI a «*Bon dia, amiga vida*», de Teresa Vilanova i Areny d'11 anys, de Preixens.

ACCESSIT a «*Un ceguet*», d'Anna M.ª Bernaus i Solé de 12 anys, de Les Ventoses.

DE 13 i 14 anys. S'hi presentaren 32 composicions.

PREMI a «*L'alegria i la tristor*», de Roman Farré i Súria de 14 anys, d'Agramunt.

ACCESSIT a «*La senyera*», de Judit Paris i Figueres de 13 anys, de Mafet.

DE 15 a 18 ANYS. Hi participaren 16 poesies.

PREMI a «*Cor presoner*», de Fermina Villalba de 16 anys, d'Agramunt.

MAJORS DE 18 ANYS. Hi concorregueren solament 2 poesies.

El jurat acordà deixar el PREMI DESERT.

PROSA

El jurat de prosa compost per Josep Bertran, Pasqual Castellà, Jaume Cots, Ricard Creus, Jordi Padullés i Antoni Ponsa, redactors de «Sió», després de llegir les 171 participacions en prosa i d'haver deliberat entorn de les mateixes, decidí atorgar els següents premis i accèssits.

FINS A 8 ANYS. Hi concorregueren 51 redaccions.

PREMI a «*El sol alegre*», de Carme López Vázquez de 7 anys, d'Agramunt.

ACCESSIT a «*L'ocell*», de Clara Lluch i Berengueres de 8 anys, d'Agramunt.

DE 9 i 10 ANYS. Hi participaren 55 proses.

PREMI a «*El somni*», d'Olga Pedraza i Puig de 10 anys, d'Agramunt.

ACCESSIT a «*El foc de Sant Joan*», de Jaume Fontanet i Esteve de 9 anys, d'Agramunt.

D'11 i 12 ANYS. S'hi presentaren un total de 35 proses.

PREMI a «*El distret*», d'Abel Peralta i Vélez de 12 anys, d'Agramunt.

ACCESSIT. — a «*La nit de Carnaval*», de Raül Figueres i Vilanou d'11 anys, d'Agramunt.

DE 13 i 14 ANYS. Hi participaren 15 redaccions.

PREMI a «*Te'n recordes?*», de Josep M.ª Farreny de 14 anys, d'Agramunt.

ACCESSIT a «*La intriga de la foscor*», de Roser Escolà i Ribalta de 14 anys, d'Agramunt.

DE 15 a 18 ANYS. Hi concorregueren 7 proses.

PREMI a «*Estava sol...*», de Jordi Castro i Pérez de 15 anys, d'Agramunt.

ACCESSIT a «*El somni*», de Montse Andreu de 15 anys, de Les Pallargues.

MAJORS DE 18 ANYS. Amb 6 participants.

PREMI a «*A la llibertat*», d'Assumpció Flotats i Sangrà de 19 anys, de Bellver d'Ossó.

ACCESSIT a «*Càntic al porró*», de Jordi Pedró i Balagueró de 19 anys, de Bellver d'Ossó.

PREMI ESPECIAL sobre la NORMALITZACIO LINGÜÍSTICA. Amb 2 participacions.

PREMI a «*La normalització*», de Margaret Creus i Ver-ni de 17 anys, d'Agramunt.

ACCESSIT a «*La normalització de la nostra llengua*», de Xavier Farràs i Puigpinós de 15 anys, d'Artesa de Segre.

EL SOL ALEGRE

Hi havia un dia un sol que sempre estava trist i sempre plorava perquè era hivern; però un dia va venir la primavera i ell va tornar a ser alegre.

(Premi prosa fins a 8 anys)
CARME LÓPEZ I VÁZQUEZ

EL GATET

*El gatet petitet
es fa un tip de llet,
alça la cua
com una grua
i quan veu una rateta
se li posa la cua dreta.*

*El gatet petitet
ja s'ha fet més grandet,
ja no vol la lleteta,
s'estima més la rateta
i busca pels raconets
per si troba torronets.*

(Premi poesia de menors de
8 anys)
JAUMB TORNÉ I CORTÉS

EL SOMNI

Hi havia una vegada en un poblet petitet i llunyà una família pobra que tenien un fill que es deia Jordi.

Un dia, després d'haver sopat, Jordi se'n va anar a dormir tot alegre i cofoi. Al cap d'una estona va sentir el telèfon que tocava. Jordi s'aixecà del llit

i l'agafà. I es quedà tot trasposat i penjà. Després va anar a dir als seus pares que els havia tocat un viatge per tots als països del món i que els esperaven a les set de la matinada a l'estació de tren... I, així, van viatjar per París, Londres, Venècia, Rússia, Japó, Xina i altres països més.

Al cap de cinc minuts es va sentir: ring, ring, ring... Era el despertador i ja era hora d'anar a l'escola.

Tot havia estat un somni!!

(Premi a la prosa de 9 a 10 anys)
OLGA PEDRAZA I PUIG

LA PRIMAVERA

*La primavera arriba,
els nens sortim al carrer.
Juguem tots amb alegria,
juguem molt bé.*

*Quan la primavera arriba
l'ametller ja està florit.
Oh, quin goig, quina alegria,
quin paisatge més bonic!*

*Sens dubte la primavera
n'és l'estació més alegre,
puix ja es comença a escoltar
del ocells el refilar.*

*A més d'aquesta alegria,
entre cants i camps florits
ens trobem Pasqua florida
i nostre estimat patró
Sant Jordi, el del «dragó».*

(Premi a la poesia de 9 a 10
anys)
TERESITA TORNÉ I CORTÉS

EL DISTRET

Va treure's les sabates i els mitjons i va adonar-se que no tenia els peus. «Què en dec haver fet?», va preguntar-se, perquè sabia que era molt distret i que tot s'ho deixava on la mandra li manava. «Potser m'he deixat els peus abandonats per aquests móns de Déu; ja m'ho diu sovint la mare: *tu sempre poses els peus a la galleda*». I va córrer cap a l'armari de les galledes, però, de peus, res de res. «Me'ls dec haver rentat i se m'han escolat aigüera avall». Però l'aigüera li va dir que ella a través del seu ull rodó no havia vist cap peu ni ganes en tenia, perquè es veu que els peus de distret acostumaven a fer pudor. Va mirar sota la catifa, a la prestatgeria, a la cassola dels fideus, a la nevera, a la màquina de rentar. Res de res: els peus no apareixien en cap lloc. «Me'ls puc haver deixat al mirall reflectiu?», va preguntar-se il·lusionat mentre corria cap a la cambra dels miralls. Quan, de sobte, paf! pensà: «Però com puc córrer per tota la casa cercant els peus, si no és amb els meus propis peus?». I va mirar cap avall i, ves quina sorpresa, tenia els peus amagats sota el plec dels pantalons!! En treure's els mitjons i les sabates, no se'ls havia vist perquè era molt distret, ja ho hem dit, i perquè a més duia uns pantalons més llargs que els mitjons d'un pop.

(Premi a la narració d'11 i 12 anys)
ABEL PERALTA I VÉLEZ

L'AMIC

Te'n recordes? Tu sí que eres un amic!

De petits, jugàvem vora la llar del foc, te'n recordes?

Jugàvem amb aquells petits cotxets de cartró que ens feien ballar la nineta dels ulls. Amb ells organitzàvem inimaginables curses. Recordo encara ara, aquells itineraris que passaven per damunt del llit, de cadires i que fins i tot creuava les immenses faldilles de l'àvia. Un dia jo vaig perdre el meu cotxet i tu em vas donar el millor que tenies, sí, sí, el millor! Te'n recordes? Després d'aquelles curses, la mare ens feia una bona xocolata desfeta i ens deia molt dolçament:

BON DIA, AMIGA VIDA!

*Bon dia, bona amiga;
m'alegra tornar-te a trobar,
sento joiosa alegria
en poder-te saludar.*

*Ets dolça i bonica;
em fas palpitar;
ets immensa i magnífica,
et fas estimar.*

*Fidel companya dels avis,
musa inseparable dels amants;
tu, estimada amiga,
ets la més gran dels grans.*

*A ta vora el sol brilla,
el cel és net i blau,
creixen ruella i camamilla,
aixeques el vol d'una au.*

*Bon dia, bona amiga;
m'agrada «acaricia't».
Bon dia, VIDA,
amiga de veritat.*

(Premi a la poesia d'11 a 12
anys)

TERESA VILANOVA I ARENY

«Ara a berenar».

Nosaltres, enjogassats, protestàvem sense parar. Però ella, amb l'amor d'una mare, a la fi ens convenció i ens portava fins a la cuina, on es trobaven dos grans vasos plens de xocolata desfeta fins dalt de tot, i amb molta tranquil·litat començàvem a beure fins acabar-se-la tota. Aleshores i sense reposar un moment, tornàvem a agafar els cotxets, te'n recordes?

Vam créixer junts. Als set anys, al col·legi, sempre jugàvem junts. Mil i un joc inventat per nosaltres i pels nostres amics eren de l'enveja dels col·legis veïns, te'n recordes?

Però vuit anys després van començar els problemes escolars. Ens ajudàvem mútuament, i quan jo suspenia alguna assignatura, tu, m'ajudaves que em superés. Eres llest, sí, molt llest.

Quan érem ja més grans, tu, vas agafar un mal camí. Et vaig intentar ajudar però tu, el negaves. Mai no t'havies comportat d'aquesta manera, què et passava? La teva mare estava desesperada. Després, quan semblava que tot ja estava perdut, vas canviar la teva actitud, vas ser una altra vegada tu, l'infant que no havies deixat de ser.

Fins i tot a la universitat va manar junts. Erem companys de treballs a classe i d'aventures fora d'ella, te'n recordes?

I quan vas voler casar-te i em vas demanar consell, un consell d'amic, que jo et vaig intentar donar. I ara em pregunto, et va servir?

Un dia em vas demanar dues-centes pessetes. Tenies, segons tu, «un petit problema» i volies prendre una copa, la teva última copa...

El dia següent, un dia fosc, apagat i ennuvolat, et van trobar estés sobre una freda llosa de marbre blanc, als peus de l'hospital. Estaves inconscient i gelat. Et varen posar sobre un blanc llit d'hospital, un dels llits que tu sempre havies rebutjat.

I tu ho sabies, sabies el que tenies.

Jo, en saber el que t'havia succeït vaig deixar tot el que tenia entre mans i he vingut ràpidament cap aquí, a la teva vora. Ara en veure't, els meus ulls s'omplen de llàgrimes, llàgrimes per tu, amic! Tu, sí, tu, que te'n vas quan jo més et necessito, amic...!

(Premi prosa de 13 i 14 anys)

JOSEP M.ª FARRENY I MONTES

L'ALEGRIA I LA TRISTOR

*Un dia molt tris
de cara a l'hivern,
anava pensant
i, tot passejant i trepitjant les fulles
que havien caigut amb una ventada,
com més trist estava
i més pensatiu
allà més llunyet, la vaig veure;
era com una flor
que de la tristor
sortia joiosa.
Ai! quin salt el cor
quan més apropet
em va saludar
i amb mirada dolça
jo la vaig mirar...
era tan bonica...
I, tot tremolant,
la vaig saludar,
mes, quan se n'anà,
aquella tristor
que passada estava
va tornar a venir
i ja no marxava.*

(Premi a la poesia de 13 a 14 anys)

ROMAN FARRÉ I SÚRIA

EL MOISÉS

Estava sol en aquell món. Deien que portava no sé quantes malalties damunt seu. Però era fals. Sota la seva fosca barba, uns llavis menuts observaven el món des d'una òptica molt pròpia. La seva cabellera els dies de vent voleiava descrivint infinites formes del més estrany que es podia imaginar.

Ja feia quatre anys que voltava pel poble. La gent el rebutjava. Però jo no els feia cas. Em semblava que aquella figura, encara que bruta, havia de tenir una bondat, una delicadesa d'ànima indescriptible. M'ho deien els seus ulls petits. Sempre que els mirava, una cristallina llàgrima de dolçor i pena regalimava per la seva arrodonida galta. Eren unes galtes vermelles, grans, que semblava anar a esclatar. I entre aquestes pilotes de pell, un nas petit i graciós sorgia alegrement, com el somriure lleu d'un infant surt del seu cor.

El vaig conèixer de sort. Era un dia fosc i els núvols portaven pluja. Jo estava en una de les meves sortides pel camp. Sempre em recodaré d'elles. La meva fantasia de nen sortia del meu interior i damunt l'herba rememorava escenes d'insípides pel·lícules americanes. Així em passava hores i hores. Però aquell dia el meu joc es veuria torbat per aquell gran núvol negre que surava damunt meu.

De sobte, una gran tronada iniciava la tempesta. Jo no sabia on refugiar-me. Vaig anar a la seva cabanya. Tenia por. Al poble, multitud d'històries es mormolaven sobre ell. Una mà va obrir la pesada porta. I, sarti ell, alt, sec, amb unes faccions suaus. Se'm quedà mirant llarga estona. Jo no sabia què dir. Vaig entrar i allà començà una gran amistat.

El que més m'agradava eren les nostres excursions pel riu. Tenia aquest, unes ribes arbòrees que invitaven a anar-hi. Sèiem a terra i la nostra vista es clavava en aquell paisatge. Pels arbres s'enflaven petites hores, descrivint verds multicolors. L'aigua, fresca i clara, rebossava vida. Els peixos, amb una vitalitat innata, lluitaven contra el corrent, fent de la seva lluita una dansa divertida i alegre que semblava un joc. L'aigua xocava contra grans pedres, cobertes de molses amarades, i sortia rebutjada amb un soroll que es desfeia en la llunyania. Crits, sorolls, la piuladissa dels ocells, formava un indret multicolor i alegre, un indret on desapareixien els fums urbans, un indret on donàvem gràcies a Déu per poder-lo contemplar.

De tant en tant, l'anava a veure a la seva cabanya. Sempre que el veia, els seus llavis adoptaven una forma corba, i de la seva concreta boca sortia un somriure. Era la seva cabanya petita i forta. Només un petit foc de terra il·luminava l'estança. Una gran taula feia de menjador. Del sostre, brutes i negres teranyines penjaven, donant al recinte un caire tenebrós. Però res d'això, era molt acollidora. Dins d'un petit armari una fina i delicada porcellana resplendia. Segurament era la cosa de més valor que tenia. Les parets estaven plenes de forats. Encara no sé com no li queia la casa ramunt seu. El seu catre es trobava en uns dels racons de la peça. Era molt còmode. Ell deia que tot es devia a la màrrega, plena de plomes d'ànec. Estava molt orgullós d'aquell matalàs: l'havia fet amb les seves pròpies mans.

Ell i jo sempre érem feliços junts. El món desapareixia per a nosaltres. Ara érem només un ancià jovial i un nen que vivia una vida plena d'il·lusions. I junts, tot era feliç, tot era primavera i estiu, tot era vida. Vivíem grans aventures. El mateix ens podíem trobar en un desert, com en una illa tropical; igualment ens trobàvem a la Terra com en un llunyà estel inexplorat. Tot era possible a la nostra imaginació. Si havia problemes al món, per a nosaltres no hi eren; si hi havia felicitat general, nosaltres la compartíem. Tot era bonic, tot era joia per a nosaltres.

Va ser aquell dia quan m'ho va dir. Estàvem sota una gran alzina. Les seves branques, amples i frondoses, ens privaven dels calents raigs d'aquell dia d'estiu. Vam seure damunt unes roques blanques com la neu. I després, tot era herba i blat. Era un blat alt, espigat, que es bellugava d'un cantó a l'altre, com una cosa rítmica, impulsat per la lleu brisa d'aquell dia de juliol. El sol resplendia victoriosament al cel. Cap núvol li privava de descarregar els seus raigs amb força inusitada. S'estava bé, molt bé. Vam estar llarga estona sense parlar. Jo el mirava. I em

preguntava com hauria vingut al món. Em semblava que aquella persona no podia ser com les altres, que era superior. Tenia un bastó a les mans i amb ell descrivia furiosos arabescs a terra. Després ho esborrà i em començà a parlar. Jo era molt petit i ell parlava sobre coses inintelligibles. Que si una ànima, que si altra vida, que si tots acabem de la mateixa forma... Els meus ulls es fixaven en aquella boca. Pronunciava aquelles paraules com els personatges de les pel·lícules, com si s'ho tingués preparat. Crec que jo feia una cara ben estranya, perquè em va veure, fixà els seus ulls sobre el meu rostre astorat i digué: «Perdona; ja ho entendràs...».

Ja tenia set anys. Els feia aquell dia. Vaig anar a veure'l tot content. Però no hi era. El vaig començar a buscar. I tampoc no hi era. La seva petita cabanya estava igual que sempre. El foc, que sempre estava encès, s'havia consumit.

I al poble m'en vaig assabentar. Els meus pares parlaven d'ell. Pronunciaren la paraula «mort». Mort...; la meva infantil consciència m'associava allò amb la figura freda i inert de la meva padrina anys enrera. I des d'aquell dia ja no l'havia vista mai més. Un nus se'm posà a la gola. Els ulls es començaren a aigualir. Pel meu cap voltava la seva barbuda cara, els seus gestos, el seu parlar, la seva càlida mirada, es seves mans i els seus peus al caminar; les seves idees es trobaven dins meu... «Ja ho entendràs», em va dir. Ara ho comprenia tot. Fred, molt fred dins del meu cos. I calor a la vegada; una flama surava pel meu cervell. El meu cap no es podia fer a la idea. Aquells dies, aquelles excursions, aquella amistat... Tot, tot havia acabat.

L'endemà, l'enterrament. Vaig anar a l'església del poble. Era antiga i petita. A dins, tot es feia fosc i pesat. I allà, al fons, una caixa, el capellà del poble. Em vaig atansar. Sis ciris l'envoltaven. Estava rígid i blanc. La seva cara es trobava il·luminada. El vaig mirar als ulls com feia sempre. Ara no tenien cap vida. La llàgrima que sempre aflorava pels seus ulls ara no hi era. S'havia traspassat als meus, que ploraven en silenci. La penombra em cobria. El capellà parlava, però jo no me l'escoltava. Volia parlar amb ell. Però estava mort, mort per sempre.

Tots van marxar. I jo encara era allà. Les mans les tenia caigudes i el cap baix. Pensava, però no sabia sobre què. Somreïa, i no sabia per què. Tremolava, i no descobria el per què. Plorava; perquè el cor m'ho deia. Ell havia marxat. I m'arribà a la ment la imatge d'una estàtua que hi havia en un dels llibres de col·legi. Era el Moisès. I així era ell. Un Moisès que havia vingut a alegrar-me la vida, un Moisès bo, delicat, dolç, un Moisès que mai no havia fet el mal. Sí, veritablement era un Moisès.

(Premi de Prosa, de 15 a 18 anys)

JORDI CASTRO i PEREZ

COR PRESONER!

*El meu cor, ahir salvatge,
ha perdut la llibertat.
Un ocell va dir-m'ho
i no el vaig creure:
«Pobre innocent! —va dir-me—,
què esperes del demà?»
I jo, ... no vaig respondre,
però un gran somriure
va illuminar els petits
ulls d'aquell infant:
«Que què espero? —pensava—
el que espera sempre un infant:
que el sol naixent
d'una nova matinada,
li porti uns ulls enamorats
i una vida...
per poder-la viure amb il·lusió!».
Però la matinada i el dia
s'acaben, i arriba la foscor;
una foscor que ho esborra tot:
aquella alegria passada
i l'esperança de l'amor,
i, a canvi, ...
et deixa una angoixa
que t'envaeix el cor.
El meu cor, ahir salvatge,
ha perdut la llibertat:
ha canviat un feliç somni
per la trista realitat.
Pobre cor enamorat!
Cor presoner de veritats!
Com podries veure-hi clar
dins d'un món de dolor i sang?
Si la vida és buida i negra,
si no pots ni respirar...
trenca les cadenes
i marxa al teu món somniat!
Però, espera... no em deixis sol,
jo et vull acompanyar;
porta'm a recórrer la vida
i junts cercarem la llibertat.
Cor presoner de veritats!*

(Premi de poesia de 15 a 18
anys)

FERMINA VILLALBA

«A LA LLIBERTAT»

Avui t'haig de dir adéu. Durant molts anys t'he guardat com una perla rara, com el tresor més preuat, però el temps ha passat.

Tu m'has ajudat a llençar les amarres per anar qui sap a on, per anar fins a la vora del barranc sense deixar que m'hi tirés.

M'has ajudat a somniar, a collir una rosa vermella en una nit de lluna clara.

M'has ensenyat a no parlar de victòries ni ofensives, a oblidar els herois i les revolucions. M'has fet veure que ha mort massa gent, que massa innocents han emmudit, que en el món existeix massa cadenes i captius.

El meu cor només ha estat sotmès a la teva voluntat, tot t'ho he ofert, fins a l'últim dels meus versos: pensant en tu he escrit contes per adormir els infants i històries utòpiques per desvetllar els adults. Malgrat tot, deixem darrera nostre sols cremats, somnis saquejats i móns malversats.

Tu m'has fet creure en un nen president, en un rei sens corona, en un Jesús negre, en un Déu que perdona a aquells que l'obliden.

Tu m'has fet sofrir per tenir-te al meu costat. M'has fet sentir que les meves mans no són tanca-des. M'has fet escoltar el crit del vent i el del mar.

Gràcies a tu he comprès que el silenci és ple de paraules i l'aïllament ple de companyia. Amb tu he vist que la meua realitat és plena de fantasia i d'il·lusió, que el meu món és irreal, en ell no hi tenen cabuda els humans egoistes i mesquins.

He canviat de país, he perdut els meus amics per guanyar la teua confiança.

Amb tu volia crear una arma d'amor, un fusell de flors; volia construir una bomba de llum, uns missils plens d'esperança i una vida sense fronteres. Però... deixem darrera nostre mares maltractades, núvols esquinçats i homes mutilats.

Tu m'has fet estimar inclús la solitud. M'has fet somriure quan veia acabar una bonica aventura.

Tu m'has protegit quan tenia la boca segellada i havia d'apretar les dents, quan m'amagava per curar-me les ferides.

Amb tu es fa tendre el caminal i la primavera més florida.

I malgrat tot t'he abandonat.

Tants camins que hem seguit junts amb els peus i els punys lligats!!

Avui, una nit gèlida d'hivern he despertat. M'he deixat endur. T'he traït per una presó d'amor i el seu bell carceller. Ara la meua vida es lliga a ell com en la nit es flames a la fosca.

(Premi de prosa majors de 18 anys)

ASSUMPCIÓ FLOTATS I SANGRÀ

LA NORMALITZACIÓ

Fa molt de temps, un pagès molt poderós, havent pres alguns fruits d'un veí seu, grec, va començar a sembrar en un vast territori la llavor que marcava tota la seva cultura, i molt especialment la llengua; es constituí el gran Imperi Romà, amb el llatí com a mitjà d'expressió.

En cada punt d'aquest Imperi, la plantació romana es va barrejar amb l'autòctona i damunt d'aquesta s'hi afegí durant les invasions bàrbares plantes d'altres cultures.

Amb el temps, i ja centrant-me a Casa Nostra, el sembrat anà creixent i adquirint de mica en mica una personalitat pròpia; ja es podia parlar d'una cultura catalana amb un llenguatge: el català.

Poc va ser el temps, si es pot dir que n'hi va haver, que el català es mantingué pur, ja que males herbes provinents de terres properes es van anar insertant i desfigurant alhora la nostra parla; aquestes venien, majoritàriament, de Castella, i més recentment, d'Anglaterra i França. A hores d'ara moltes paraules han estat acceptades, però malgrat això, el panorama que s'afigura és desesperant.

Es per això que gent conscient d'aquest fet pretengui eliminar aquests redals i organitzin campanyes com les que estem vivint darrerament.

Es un afer molt difícil l'haver de fer desaparèixer aquests herbatges, especialment els castellanismes, degut a la seva contínua afuència. Cal, si volem tornar a tenir una llengua veritablement nostra, una Normalització; no n'hi ha prou solament amb sis o set persones que passin al davant, hem de ser tots els catalans els que plegats hem de contribuir a l'aixecament del català. Que com es pot fer? Escrivint en català, parlant en català i lluintant perquè això es realitzi el més correctament possible. Es important una col·laboració de tots amb tots i, si no hi ha cap obstacle imposat des de fora, ho aconseguirem!

(Premi especial)

MARGARET CREUS I VERNI

ARBITRIS MUNICIPALS

del 15 de juny

al 15 de juliol

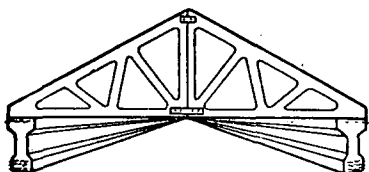
a la

CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA

LA CAIXA DE TOTS

PRETENSATS

CUNAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel 39 01 15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell - Lleida

FIBAL

Sastreria i Confeccions per a
Cavaller i Nens

Plaça Pou, 14

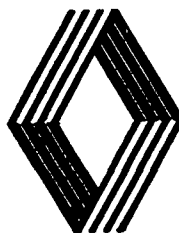
Tel. 39 07 36

Turrone's, R.V.

CHOCOLATES *Viladís*

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

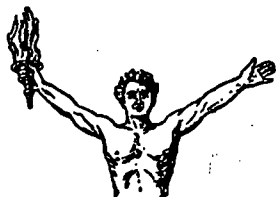
AGENCIA RENAULT

JERONI VALLS I SEGURA

Servei de Planxisteria i Grua

Ctra. Artesa - Tàrrega, Km. 12'800
Tel. 39 03 34 AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSEP MARTORELL

Fontaneria Electricitat
Electrodomèstics

VILANOVA

Tels. 39 08 90 i 39 02 23
Guimerà, 13 AGRAMUNT

Restaurant
Cafeteria
Discoteca
Sala de Festes
Piscines
Pista d'Estiu
Video-Set

Estacions de
Servei a:

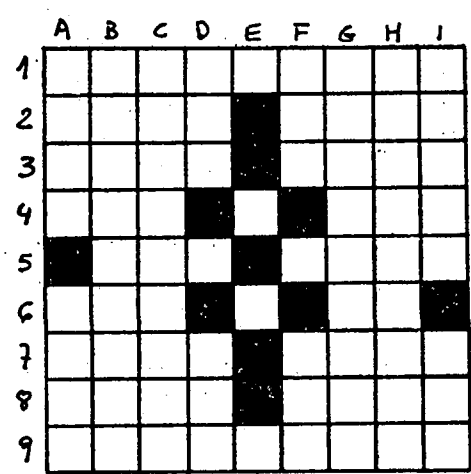
Agramunt
Cubells
Montgai
Mont-roig

Establiments

E. S. A.

Tels. 390802
390202 - 390142
AGRAMUNT

ENCREUAT

VERTICALS

A.— Ostentació de pompa. Número. B.— Inspirava amor. C.— Nevisquejar. D.— Nom de lletra. Vocal. Déu dels musulmans. E.— Consonant. Cinc-cents. Símbol químic de l'oxigen. Consonant. F.— En llatí, art. Fruit dels cereals. G.— Celebrarien amb cants. H.— A l'inrevés, articulació que deixa l'os mòbil en tots els sentits. I.— Claps de terra fèrtil i verdjant dins un desert d'arena. A l'inrevés, riu de Suïssa.

HORIZONTALS

1.— Acció de genera. 2.— A l'inrevés, noia petita. Tallada arran. 3.— Matèria en fusió que surt d'un volcà. A l'inrevés, actes de dormir. 4.— El qui té el domini sobre alguna cosa. Cinc-cents. Prefix que significa tres. 5.— Forma prefixada del mot grec «otos». Màquines destinades a aixecar pesos a petita altura. 6.— A l'inrevés, dret i rígid. Símbol químic de l'oxigen. Consonant repetida. 7.— Príncep indi. A l'inrevés, cadascuna de les ratlles lluminoses que apareixen irradiant d'un cos lluminós. 8.— Lloc de moltes eres. Demostrava alegria. 9.— Antiga dansa espanyola a tres temps.

SOPA DE LLETRES

M E C I L B H U N H
 A C X L U F Q J V I
 K L E O A L C S I P
 U A Y R S V T T O S
 P D N Q A M E U S L
 A I A U R N X L T L
 S O R I P L I D L O
 D L C D E B F P L E
 R O I I L L A A I R
 P R S A L I N H R A
 E C M R U A C J I T

Cercar el nom de set classes de flors

SOLUCIONS

- 9.— Sarabanda.
 8.— Erai. Reia.
 7.— Raja. ghar.
 6.— te. O. RR.
 5.— Oto. Gats.
 4.— Amo. D. Tl.
 3.— Lava. snos.
 2.— anen. Rasa.
 1.— Generació.

- I.— Oasi. ra.
 H.— isortaid.
 G.— Cantarien.
 F.— Ars. Gra.
 E.— R. D. O. G.
 D.— Ena. O. Ala.
 C.— Nevotajar.
 B.— Enamorara.
 A.— Gala. Tres.

Meteorologia popular

PLUJA

Mai no plou de tan bona gana com quan plou de tramuntana.

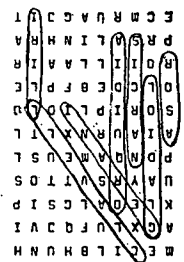
Pluja menuda, la terra ajuda, i bon ruixat, la terra bat.
 Cel rogent al matí, la pluja és ací. Cel rogent a la tarda, la pluja és passada.

Busqueu les incorreccions que hi han en les següents frases:

- El final de la pel·lícula és massa trist.
- El pelotó fustilà els traïdors.
- El deudor té una deuda molt grossa, que el creditor li cobrarà demà.

Correctes:
 — La fi (o acabament) de la pel·lícula és massa trista.
 — L'escanot afusella els traïdors.
 — El deutor té un deute molt gros, que el creditor li cobrarà demà.

ACUDIT

UN LLOC DE SOCORS

Amb motiu de les Eleccions Municipals, hem assistit aquests dies als mitings organitzats pels diferents grups que es presenten.

Es d'admirar l'entusiasme amb què tots, sense excepció, exposaren els seus projectes per a l'engrandiment de la nostra vila. Situació de noves empreses industrials, construcció de la Llar del Jubilat, Casal per a la Joventut, Residència per a la tercera edat, pavimentació de carrers, depuradora d'aigües, etc., etc. i acabament de les obres començades que no són poques i que ajuden a paliar l'atur existent a la població.

Existeix a la localitat una institució, la CREU ROJA, que des de la seva fundació ha somniat poder aconseguir un Lloc de Socors, però les normes internacionals exigeixen que aquest deu ser situat en un punt estratègic de les carreteres. Si el poguéssim obtenir alguns dels nostres joves podrien realitzar allí el servei militar. Tenim una mica d'enveja en veure Assemblees Locals nascudes posteriorment a la nostra, com és el cas de Balaguer, Cervera, Ponts, Pont de Suert i Les Borges Blanques, disposen ja d'aquelles instal·lacions, gràcies a les quals mai més no desapareixeran d'aquelles poblacions els serveis de la CREU ROJA.

L'Assemblea Local d'Agramunt es sosté gràcies a les aportacions dels seus més de 700 associats, i dit sigui de pas és l'Assemblea més nombrosa d'Espanya, en relació amb el nombre d'habitants. Gràcies als nostres voluntaris socorristes, que hi dediquen les hores necessàries, principalment els dies festius i que en trallats de malalts i accidentals porten realitzats 495 serveis, molts dels quals no són cobrables per tracar-se de personal, minusvàlids o en atur, no afiliat a la Seguretat Social. Gràcies també que l'Ajuntament cedeix els dies laborables el personal conductor de les ambulàncies en els trasllats d'urgència.

Confiem que amb l'aportació de tots, moral i maerial, podrem en un dia no llunyà, veure convertida en realitat aquesta millora que tots desitgem per Agramunt: Un lloc de Socors de la CREU ROJA.

PERE BRILS I SOLÉ
Secretari de l'Assemblea Local

Notícies de LA CORAL

Dues han estat les activitats fora de la vila que la Coral d'Avui ha realitzat últimament: la del dissabte 30 d'abril a Artesa de Segre i la del diumenge 8 de maig a Les Penelles.

Pel que fa a la primera, va tenir lloc a l'església Parroquial a les 10 del vespre. Aquest concert es portà a terme amb motiu de la setmana del llibre i estava patrocinat pel Servei de Música del Departament de Cultura de la Generalitat. Es cantaren un total de vint-i-tres cançons, tres de les quals -les tres últimes- la Coral d'Avui es veié enriquida amb els cantaires de l'Orfeó Artesenc que es trobaven entre el públic assistent; un públic, per cert, molt poc nombrós.

Respecte al passat diumenge 8 de maig, la Coral es desplaçà al poble veí de Les Penelles per a oferir-los un concert el benefici del qual seria la donació que cada any tenen costum de dedicar als disminuïts mentals del convent de l'Orde dels Caputxins de la Creu Blanca del Castell del Remei. El concert, amb un repertori de quinze cançons, tingué lloc a les dotze del migdia a d'església Parroquial amb bastant nombre d'assistents.

Ambdós concerts, però, van ésser del gust del públic i gaudiren d'uns comiats amb força xerinxola i refrescs amb els que la Coral d'Avui es veié obsequiada.

TERESA PRADOS I CAMARDONS

Elena Bernat

MATRONA TITULAR D'AGRAMUNT

Comunica al públic d'Agramunt i Comarca
la iniciació de CURSETS de
PSICOPROFILAXIS i
SOFROPEDAGOGIA OBSTÈTRICA
(Preparació al part natural)

A partir del mes de març

Per informació: Telèf. 39 08 68 (de 4 a 6)

GRUPO CONSIST S.A.

SACS DE PAPER - BOSSES DE PLÀSTIC - TRANSPORTS

CTRA. TÀRREGA, s/n. ☒ CORREUS n.º 25

☎ (979) 39 02 00 (4 LÍNIES) ☒ CONSIST

AGRAMUNT (LLEIDA) ESPANYA

IV Aplec Corals

Zona Nord

Terres de Lleida

Agramunt, 19 juny 1983

HI PARTICIPEN:

ORFEÓ ANDORRÀ	-	Andorra la Vella
CORAL ROCAFORT	-	Sant Julià de Lòria
ORFEÓ SANT OT	-	La Seu d'Urgell
CORAL BORDONERA	-	Organyà
CORAL SANT ANDREU	-	Oliana
ORFEÓ NOVA SOLSONA	-	Solsona
CORAL PONTSICANA	-	Ponts
ORFEÓ ARTESENC	-	Artesa de Segre
CORAL D'AVUI	-	Agramunt

ACTES:

- A 2/4 d'11.** Arribada de les corals a la Plaça del Pou.
- A la 1.** Imposició de Llaçades a la Plaça de l'Església.
Dinar de Germanor al Passeig.
- A les 5.** Concert al Casal Agramuntí.
Comiat.

AGRAMUNT, canta i estima

Electricitat

Jaume Omedes

Instal·lacions i Reparacions
de tota mena

Tel. 39 03 36

Carrer del Clos

AGRAMUNT

JOIERIA - RELLOTGERIA

Articles de Caça i Esport

Esteve Llagunes

ELECTRODOMESTICS

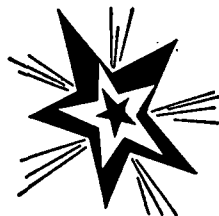
Representant de les Màquines de Cosir

ALFA I REFREI

Carrer Sió, 21 AGRAMUNT Tel. 39 02 61

Fruites Serra

JOGUINES

OBJECTES

REGALS

l'Ultima Novetat

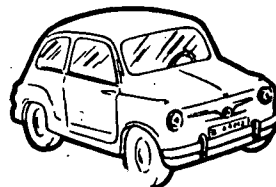
Sant Joan, 22 — Tel. 39 06 57

FUNERARIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Planxisteria

Carrer del Firal
Tel. 39 06 69
AGRAMUNT

SANS

TALLERS

Joan Jové i Solé

Especialitzats amb Soldadura, Sensfins,
Treballs de Torn, Serralleria en general

Portes basculants i tota classe de treballs en
Fusteria d'Alumini

Tel. 390601 Pressupostos sense compromís

Carrer del Clos, s/n.

AGRAMUNT

INDUSTRIAS PADULLES/SORRIBES S.A.

SITGES per emmagatzemar pinsos, farines, ciments
i cereals VIS-SENSFINS transportadors i
elevadors de diferents mides i potències

Poligon, s/n. Tels. 39 06 06—39 06 25 AGRAMUNT

FUTBOL

Resultats del C.F. Agramunt

Tàrrega - Agramunt	1-4
Agramunt - Artesa de Segre	0-9
Capellades - Agramunt	3-1
Agramunt - Fàtima	1-1 susp

Resultats de l'última jornada

Besòs V. de Viver - Martinenc	0-1
Gardeny - Sant Cugat	3-1
Mollerussa - Balaguer	1-3
Agramunt - Fàtima	1-1 susp
Barceloneta - Capellades	4-0
Sant Maur - Artesa de Segre	2-0
Bellcairenc - Tàrrega	2-3
Penya Esp. D. Peiró - Oliana	0-0
Turó Peira - Rec. Incesa	5-1

CLASSIFICACIÓ GENERAL

Mollerussa, 43; Martinenc, 40; Gardeny, 36; Oliana, 35; Artesa de Segre, Barceloneta, Turó Peira, 34; Tàrrega, 32; Sant Maur, 30; Balaguer, Besòs B. de Viver, 29; Bellcairenc, 27; Agramunt, Rec. Incesa, 26; Sant Cugat, 23; Penya Esp. D. Peiró, 22; Fàtima, 21; Capellades, 14.

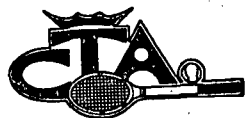
COMENTARI

Aquest mes, el nostre equip, no ha guanyat cap partit, ha sofert una derrota estrepitosa amb l'Artesa de Segre i el rendiment de l'equip ha baixat molt en relació a la primera volta. Es veu clar que la crisi econòmica del Club es fa sentir en el seu rendiment i en aquests moments es pot dir que tot podria passar, inclús la pèrdua de la categoria. Es veu ben clar que aquests pressupostos tan alts no estan al nostre abast i tal vegada seria millor buscar la sortida fomentant la pedrera local i donant oportunitat als joves del poble en lloc del semi-professionalisme forastrer.

Es clar que l'afició vol espectacle i el futbol local podria resultar una manca d'ambient en l'assistència al camp d'esports.

En fi, el empst ens ho dirà, però hem de lluitar per a lograr una nova directiva que amb nova i renovada empena doni ànims a la decaiguda afecció i es vagi a una nova etapa que doni brillantor i victòries al deport de la nostra Vila.

JAUME BRILS

TENNIS

El dia 20 de març es jugà amb Calaf, el partit ajornat i últim del campionat Terra Ferma, on l'Agramunt assolí el tercer lloc. En aquest partit es donà pas als joves d'equip: Jordi Inglés, Jordi Cuiat, Josep Castellà, i Jordi Martínez, per molt just, vàrem perdre per 2-3.

Aquests dies hi ha molta animació amb el V Campionat a l'Americana; s'han fet tres grups. Ja donarem resultats en acabar.

El dia 1 de maig començarà el IX Campionat Social en totes les seves categories, esperem que la participació sigui nombrosa, ja us anirem assabentant de tot el que vagi succeint.

Com sabeu, el nostre Club, per diverses vegades, ha participat al Campionat de Catalunya «Categoria Bronze», ja que el 13 d'abril es va fer el sorteig i nosaltres, el dia 8 de maig, començarem a jugar a casa nostra, amb el Club Esport Tennis de Rubí. Els nostres participants són: Jesús Ciprés, Joan Canudes, Vicenc Solsona, Gustau Nadal, Ramon Coscollola, Josep M.º Querol, Josep Ortiz, Jordi Inglés, Jordi Cuiat, Josep Sala, i Jordi Gené: dones: M.º Dolors Arriazol, M.º Rosa Vila, Roser Freixa, i Mari-sa Boncompte, esperem que tinguin sort, l'important és participar!

MAGDA TREPAT I DAVI

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

MES D'ABRIL

NAIXEMENTS:

Joel Fernández i Castillo	dia 7
Elisabet González Beas Pérez	dia 25
de Tudela	

MATRIMONIS:

Miquel Ros Vidal i	
Josepa Morente Sold	dia 17
Francesc Fumàs Minguell i	
Jordina Pla Puig	dia 23

DEFUNCIONS:

Cecilia Vila Codina	87 anys	dia 22
Silvestre Hernández Moya, 81 a.		dia 24
Paula Pascual Piera	70 anys	dia 27

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES D'ABRIL

Dia	2	2	litres m. ²
<	18	11	>
<	20	14	>
<	23	8.5	>
<	24	.9	>
<	30	4	>
Total	48.5		litres m. ²

Temperatures extremes d'abril

Màxima del mes:	26	dia 9/10
Mínima >	-1	> 30
Oscilació extrema mensual:	27	
Milja de les màximes:	19.366	
<	>	mínimes: 5.566
>	>	miges: 12.466
<	>	mensual a les 8 h 12.10

L'observador: Deuda Pont

LLIBRERIA
PAPERERIA

L'ESPIGA

OBJECTES D'ARTESANIA
TREBALLS MANUALS

Un establiment per a
un millor servei

AGRAMUNT

Aquest any farà divuit anys...

— que la nit de Pasqua va actuar a la sala de la societat «Casino Agramuntés» Ramon Calduch i el seu conjunt, acompanyats amb l'orquestra Agramuntina.

— que gràcies a un grup de joves —gairebé sempre els mateixos— es va celebrar a la Vila, el diumenge dia 25 d'abril, el dia de la sardana i la festa del llibre.

Els llibres es van oferir al públic, en un lloc muntat sota els pòrtics de l'Ajuntament, van ésser gairebé tots catalans; malgrat ser reduït el repertori, hi van haver molts compradors i més encara visitants. Al migdia va tenir lloc una audició de sardanes a la plaça de l'església.

— que el primer dia de maig els caramellaires van anar d'excursió amb el següent itinerari: Manresa, Vic, Ripoll, Ribes, Puigcerdà, La Seu d'Urgell i retorn. Els 152 excursionistes van viatjar en 4 autocars que van costar 24.000 ptes.

— que es va celebrar, a la biblioteca de la Caixa de Pensions, com en anys anteriors, una exposició —la quarta— de pintura i dibuix d'artistes locals. Hi van participar 10 autors, amb 34 obres.

— que a partir del dia de Pasqua a la nostra parròquia la missa d'onze es celebrà en castellà, mentre que les altres en català.

També, que d'acord amb les orientacions del Concili, el Sr. Bisbe, ha disposat la supressió de classes als serveis religiosos. A la Vila, pràcticament, solament hi havia diferència als enterraments, i d'ara en endavant, hi assistiran als mateixos solament tres sacerdots. També va ser suprimit l'ofertori a la missa de les exèqueis, a fi de no distreure l'atenció dels fidels.

En el pla local, el Sr. Rector, va tenir a bé disposar que, una vegada acabat l'acte religiós de l'enterrament, a la plaça de l'església, el condol es donés per acompanyat, sense necessitat que els assistents desflessin davant els familiars. Aquesta mesura no va ser ben acceptada pel públic i es va observar que molts assistents acompanyaven la família fins a casa.

PILAR SOLANES

Agraïment

Els Amics Independents d'Hostafrancs, Concabella i Molle, agraeixen al Sr. Batlle d'Agramunt en Josep Huguet, el seu interès de col·laboració i ajuda a confeccionar la presentació d'una candidatura per les eleccions municipals; que malgrat la seva bona intenció va ser traïda per la conveniència d'alguns que no poguésser vàlida, actuant com a barrera i gran enemic la falta de temps, ja premeditat per l'adversari, amb ple coneixement de causa.

Esperem que aquesta experiència els serveixi una vegada més, perquè es puguin traçar un camí ben recte i que s'adonin que són orfes de consciència.

No obstant, donem gràcies al Sr. Batlle pel seu bon intent.

Gràcies.

AMICS INDEPENDENTS

Sastreria
UNIVERS

Avda. Carlemany, 81
LES ESCALDES
PRINCIPAT D'ANDORRA

El Pòrtic Restaurat

*Pica bé, picapedrer,
que treballes roca viva.
Mira d'on la vida ve
i fins on l'amor arriba.*

*Cada pedra que ha ferit
t'has adonat som sagnava?
A cada cop feia un crit,
com l'arbre que perd la saba.*

*Columnes i capitells,
no us queixeu del podador,
que tornareu a ser bells
com al vostre temps millor.*

*Les bases fermes de nou,
el brancatge reflorit,
mireu-la com es desclou
la gran Rosa de la Nit!*

*Per Ella feien la festa
teixidors set segles ha.
Avui en fem reconquesta
i tornarem a guanyar.*

*Mireu l'àngel que anuncia,
mireu els Reis que contents!
En la falda de Maria
Jesús rep tots els presents.*

*Vint arcades fan de sostre,
tota la casa és Portal.
Les rialles del seu rostre
ens diuen el principal.*

*En l'antigor a Déu plaïa
de nostres pares l'esforç
Avui li plau, per Maria,
l'ofrena de nous amors.*

*S'ha refet la rama morta,
tot el bosc torna a ser viu.
Entreu, entreu per la porta,
que tot en ella somriu.*

*Les pedres brillen ben netes,
s'ha remeiat el seu dany.
Ara sols les orenetes
tindran un motiu de plany.*

*De plany o bé d'alegria?
Jo no us ho sabria dir.
El somriure de Maria
a la Joia diu que sí.*

16-III-83

Resum de l'any 1982

(continuació)

39

La pesseta depreciada, la reacció no es fa esperar, la gasolina s'enfila pels aires, a preus que hi costa arribar.

40

Les indústries van caient, els bancs es van espantant, els coeficients que els posen molts milions hi deixaran.

41

El munt de parats augmenta, la crisi va galopant, amb aquestes perspectives aquest any es va acabant.

42

El terrorisme va fent la seva, els lladres fent tria del banc, es mata i es roba aquests últims dies, així s'acaba el balanç enguany.

43

El «robo» del «Banco de Andalucía» serà del pillatge el més sonat, diuen que en tot aquest segle com aquest no n'hi ha hagut cap.

44

L'atracament fou a Marbella, les arques del banc van netejar, caixes fortes violant-les, de diner i joies les van buidar.

45

Orbegozo de Zumàrraga de molts dies segrestat, avui, trenta de desembre, la Guàrdia Civil l'ha lliurat.

46

Però l'últim dia de l'any el balanç de les malures, augmentant les travessures tot robant i assassinant.

47

Avui, com a darrer dia del mil nou-cents vuitanta-dos, la ràdio al matí ens anunciava que els greus successos eren dos.

48

L'un, a un carrer de Bilbao a un policia queia assassinat, l'altre a un banc de La Coruña l'«atracó» s'ha consumat.

49

No podem passar per alt la situació iberoamericana, extremadament conflictiva amb tanta i trista baralla.

50

De Mèxic que en podem dir, de naturalesa tan rica la pobresa l'amustiga en estat de ruïnada.

51

Havien estat rebost del món les abundàncies argentines, ara calamitats i misèries i els records de les Malvines.

52

De Polònia què en direm? que és problema estacionat, si no queda més espallat potser es veurà l'any vinent.

53

A l'Orient Mig ja són cròniques les matances i guerres fortes, i a les víctimes de Beirut ¿d'on els vindrà l'ajut?

54

L'ambient de les finances arreu del món està esgarriat, la por de què vingui el «crac» esperuca les grans banques.

55

La prova la tenim a Itàlia amb el gran Banc Ambrosià, que del seu constipat fort el Vaticà va esternudar.

56

Aquest relat n'és pinzellada, hi falta molt, no hi ha detall, però es contempla el guirigall on la humanitat està sentada.

57

Amb aquesta panoràmica d'un món tan embarbollat, nostre país n'es meravella en viure alegre i confiat.

58

Les coses són tal com són, poques són com les voldríem, així anem passant la vida d'any en any, marxant pel món.

59

No arribem a la conclusió de què tot està en ruïna, pobre humà que s'hi amoïna per trobar-hi solució.

60

Arreglem les petites coses que les grans ja s'ho faran, el món anirà rodant mai no han faltat de noves noses.

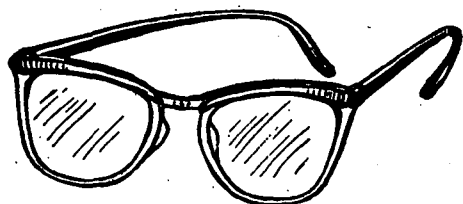
61

Però Espanya forta i ferma plena de fum, lluita i brega, ara l'aire sembla que ofega, per Ella no hi ha últim «round».

62

Aquí fineix el petit inventari del mil nou-cents vuitanta-dos, any d'un món molt sorollós que en part vàrem ser escenari.

FERRAN ROS I PIJUAN

Montures, Vidres graduats i de sol de les millors marques:

Ives Saint Laurent
Rai-Ban Indo
Diane de Carlo
Paula Belle

Nina Ricci
Sil Houette
Pertegaz
Fiorucci

OPTICA AGRAMUNT

GABINET DE LENTS DE CONTACTE

absolutament garantitzades
Proves gratuïtes i
sense compromís

BRÚIXOLES TERMOMETRES
BAROMETRES ALTIMETRES
ESTACIONS
METEOROLÒGIQUES
LUPES i CONTAFILS
Piles d'aparells de sords

Optic Diplomat:
JOSEP ESTEVE

C/. Angel Guimerà, 14
Telèfon 39 02 60

**AJUNTAMENT
D'AGRAMUNT**

Recaptació

L'AJUNTAMENT INFORMA

AL SR. CONTRIBUENT:

INSTRUCCIONS PER AL PAGAMENT DELS REBUTS DELS CONCEPTES TRIBU- TARIS SEGUENTS:

- taxa servei clavegueres
- » desguàs a la via pública
- » trànsit de gossos
- » servei inspecció motors
- » sobre tribunes i tendals
- » portes que obren a l'exterior
- » per entrada de carruatges
- » per recollida escombraries
- » sobre conservació de nínxols
- » sobre velomotors
- » per bicicletes
- per carrosses
- impost de circulació
- » per publicitat
- » solars sense edificar
- » solars sense tancar.

1.º. — Si té el corresponent joc d'impresos (rebut de dos fulls) pot fer efectius els seus deutes en qualsevol dels Bancs, Caixes d'Estalvis o directament en l'Oficina de la Caixa d'Estalvis de Catalunya d'Agramunt (Cr. Angel Guimerà, n.º 20).

2.º. — En cas de no haver rebut el joc d'impresos, vagi a l'Oficina de la Caixa d'Estalvis de Catalunya, al c/. d'Angel Guimerà, 20 d'Agramunt.

TERMINIS DE PAGAMENT

- a) En període voluntari:
Sense recàrrec: fins el 15 de juliol de 1983.
Amb recàrrec de pròrroga del 5%: del 16 de juliol al 31 de juliol ambdós inclosos.
- b) En període de constrenyiment:
Amb recàrrec del 20% a partir del 17 de juliol de 1983.

Agramunt, maig de 1983

Eleccions Municipals '83

**Els Independents per un Poble Nou,
guanyadors per àmplia majoria**

El dia 8 de maig de 1983 tingueren lloc les eleccions municipals per tal de renovar els Consistoris elegits el 3 d'abril de 1979. A casa nostra, foren, sens dubte, les eleccions més «animades» que s'han celebrat des de la reinstauració de la democràcia, sobretot en l'última setmana de la campanya electoral en la que algunes candidatures —alguns candidats— es passaren completament de rosca en el seu afany electoralista, àdhuc arribant-se a manifestacions merexedores de jutjat de guàrdia. També els actes i fulls anònims feren acte de presència enterbolint encara més les aigües electorals.

Sortosament però, és el poble el qui té l'última paraula i el diumenge 8 de maig els agramuntins parlaren. Els electors escolliren la seva opció, assenyallaren per qui i com volen ser governats des de la Casa de la Vila i nosaltres des d'aquí, respectem la maduresa política que es demostrà i renunciem a aprofundir en una anàlisi del que de desagradable succeí durant la campanya electoral col·laborant a la normalització de la vida política municipal i esperant que molts hauran après d'aquesta experiència que ha viscut el municipi.

La participació en aquests segons comicis ha estat un 6'8% superior als de 1979. La candidatura guanyadora assolí el 55'7% dels vots en aquella ocasió i enguany, amb tres opcions en lloc de dues, ha aconseguit el 67'7%. Aquesta àmplia majoria l'ha obtinguda la candidatura que no s'identifica necessàriament amb cap partit determinat, més aviat en un equip de persones, en una manera de fer, en una manera d'entendre la política local demostrada durant quatre anys de gestió i que té uns adversaris com són els enquadrats en la ideologia que actualment representa A.P., que manté un electorat fidel augmentat amb aquells que s'han sentit agredits, per un motiu o altre, durant el passat mandat del finit equip de govern municipal. Els resultats obtinguts pel PSC-PSOE, triomfadors a l'Estat espanyol, són eloqüents per si sols i cal que siguin analitzats desapassionadament pels seus responsables.

RESULTATS

	CENS	VOTANTS	%	INDEPENDENTS	%	A.P.	%	PSC-PSOE	%	BLANCS NULS
Ajuntament	788	551	70	368		121		54		7 1
Ajuntament	895	558	62'3	384		103		66		1 4
Escoles	948	648	68'35	440		131		75		1 1
Escoles	1.011	710	69'33	478		144		80		6 2
TOTAL	3.642	2.467	67'8	1.670		499		20'3		275 11 15 8

DISTRIBUCIO DE CONSELLERS SEGONS LA REGLA D'HOND

	1	2	3	4	5	6	7	8	TOTAL
INDEPENDENTS	1.670	835	557	418	334	278	239	209	8
A. P.	499	250							2
PSC-PSOE	275								1

FORMACIO DEL CONSISTORI

Josep Huguet i Herbera	Ind. (Alcalde)
Amadeu Padullés i Serra	»
Pasqual Castellà i Vila	»
Josep M. Lluch i Baró	»
Josep M. Torres i Sabé	»
Miquel Paris i Omedes	»
Antoni Penella i Farran	»
Baptista Balagueró i Antonijoan	»
Josep M. Inglés i Mortés	A.P.
Jordi Bertran i París	A.P.
Jaume Ramon i Caballol	PSC-PSOE

RIBERA DEL SIO

L'ASENTIU

Cens	Votants	%	C. i U.	A. P.	Nuls	Blancs
424	376	88'7	299	55	9	12

Consistori

Alcalde: Antoni Guillaumet, C. i U. — Josep M. Maurici, id. — Salvador Montpeat, id. — Josep M. Benavarre, id. — Antoni López, id. — Francesc Llinàs, id. — Antoni del Castillo, A. P.

MONTGAI

Cens	Votants	%	C. i U. (candidatura única)	Nuls	Blancs
787	183	23'25		1	

Consistori

Alcalde: Francesc Solé — Vicenç Farreny — Josep Petit — Joan Vilaró — Josep M. Gili — Florenci Bertral — Josep M. Solé.

PREIXENS

Cens	Votants	%	C. i U. (candidatura única)	Nuls	Blancs
493	204	41'385		2	8

Consistori

Alcalde: Delfi Sala — Jordi Pijoan — Ramon Cairó — Jaume Guasch — Josep M. Balagueró — Josep M. Talvera — Jaume Cercós.

PUIGVERD D'AGRAMUNT

Cens	Votants	%	Independents (candidatura única)	Nuls	B.
219	135	61'65			

Consistori

Alcalde: Joan Eroles Samarra — Josep M. Corrales, Josep Bobet — Joan Guixé — Ramon Piqué — Joan Salvadó — Domènec Serra.

PLANS DEL SIO

Cens	Votants	%	C. i U. (candidatura única)	Nuls	Blancs
652	209	32		2	1

Consistori

Alcalde: Francesc Buire Rovira — Isidre Gomà — Adrià Marquilles — Vicenç Llovera — Joan Vall — Rosa Pérez — Ramon Elies.

OSSO DE SIO *

Cens	Votants	%	C. i U. (candidatura única)	Nuls	Blancs
211	88	41'7		2	

Consistori

Alcalde: Josep Pedró, 86 — Josep Marco, 56 — Joan Sendrós, 45 — Josep Castellà, 43 — Pere Solé, 29.

* En tractar-se d'un municipi que no arriba a 250 habitants, la llista era oberta i els electors havien de senyalar quatre candidats. Al marge del nom hem posat els vots de cada un.

LA VICTÒRIA

per Guillem Viladot

Parlo amb l'escalf de la victòria als dits. De qui, la victòria? Davant els resultats, només n'hi ha una de victòria: la d'Agramunt. Al nivell en què nosaltres ens movem, d'immediatesa humana, ha quedat ben clar que Agramunt és un tot unit i ferm que, per pròpia voluntat, ha decidit massivament continuar dins d'aquesta unió. Ha quedat clar que a la nostra petita comunitat ha estat ben superada la idea dels partits polítics, i que el que cal és fer la feina i fer-la ben feta. I Agramunt ha demostrat una altra cosa potser encara més important: que no són certes, ni de molt, les divisions provinents de diferències de llengua i de cultura, sinó que els que treballen, viuen i estimen Agramunt formen una comunitat que té ben assumits els antagonismes que podien deduir-se en aquest sentit, i la superació ha estat fàcil perquè mai no han existit problemes comunitaris d'aquesta mena. Amb els vots a la mà, aquesta realitat no necessita cap més demostració. I a mi això em plau extraordinàriament perquè és el que sempre he proclamat des d'aquest espai. I aquells que han volgut crear artificialment alguns d'aquests enfrontaments, poden veure que de certes vivències, de certes realitats i de certes voluntats no se'n poden fer armes ja no polítiques, sinó de partit. I fins a cert punt es pot assegurar que Agramunt ha refusat majoritàriament tot el que aquests «partits» s'havien inventat com uns fitons a redimir.

I per què les coses han anat així? Doncs perquè el poble és savi i, com a tal, sap que els partits polítics han perdut la seva hegemonia social des de fa molt de temps; els historiadors diuen que des del final de la segona guerra mundial, possiblement com ha esdevingut amb les centrals sindicals. I sembla ser que tant és així, que el canvi de partits més que canviar substancialment de principis polítics és canviar d'estil de fer la feina: canviar-ne l'ordre

o canviar-ne la intensitat. Perquè, ¿què vol dir avui ser de dretes o d'esquerres, què vol dir ser conservador o ser socialista? Avui tothom es comporta a estones com a conservador i a estones com a progressista, perquè possiblement el comportament humà té molt d'una cosa i de l'altra. Depèn dels estímuls.

Si això és cert —només cal veure com els socialistes, que no paren d'autotitular-se d'esquerra, com una lògica reacció a la sortida de la dictadura, cada dia són més socialdemòcrates, o sigui «gestors del capitalisme», gestoria de la qual el senyor González n'ha donat una mostra ben pública amb el seu viatge a Alemanya—, si això és cert, deia, ningú no s'ha d'escandalitzar de res i, molt menys, ningú no pot beneficiar-se d'un pretés acaparament de determinats aspectes d'aquest comportament. Les radicalitats sempre són sospitoses d'infantilisme.

Agramunt, amb aquestes eleccions, ha demostrat ser protagonista evident d'aquesta maduresa i que, per tant, ha girat l'esquena a tot radicalisme. Amb aquesta maduresa, agrupant tots els que viuen, treballen i estimen a casa nostra, Agramunt, ha donat proves d'una cosa més important que cap: el desig de la seva prosperitat i, en definitiva, el desig de consolidar la seva identitat que, com la mateixa història, és ben flexible a les demandes humanes. I qui llegeixi entre ratlles s'adonarà que em refereixo que fins i tot els nacionalismes no es poden defensar des de la intransigència cega, sinó que és millor fer-ho des de les necessitats que van sorgint. Tancar-se a la vida des de la pràctica de qualsevol radicalisme, porta, ben segur, a la inoperativitat, i, en definitiva, a l'esterilitat.